Anul XIV nr. 35 (664) 31 august – 6 septembrie 2004
24 de pagini – 15.000 lei

ACADEMIA CAȚAVENCU

TAGMA CUM LAUDE

săptămînal de moravuri grele

Aşchia nu sare departe de unchi:

Nepoata lui Ioan Rus, datorie ne-a produs!

Spionaj, crimă, teroare? Aiurea! Nimic din toate astea – cazul nepoatei lui Ioan Rus e cît se poate de banal: telefoane, crime, pardon, telefoane, insistențe, rugăminți, crime, pardon, trafic de influență, iar telefoane, insistențe etc., etc. Cum a ajuns Ioana Rus, nepoata fostului ministru de Interne, să se înfigă într-un post baban la Bruxelles trecînd prin Londra, Dan Ghibernea și ajungînd, în fine, la Misiunea Permanentă a României pe lîngă UE, citiți în

Pagina 12

Fiind prim-secretari, păduri deproprietăream

Codrule, codruțule, ce mai faci, măi, dragă, măi?

Fostul prim-secretar Ion Iliescu s-a trezit într-o dimineață a anului 2004, a văzut că afară este cald și este PSD, și-a pus basca pe cap și a rostit: *„Am făcut această prostie istorică cu împroprietărirea“*. Pădurile țării s-au întors acasă din pribegia comunistă, în loc să stea să le prăduiască partidul. Slugile PSD-ului din Romsilva se retrag din pădure în Parlament. După ce au furat ca-n codru, se pregătesc de odihnă și tratament contra eventualelor urmări. Despre ei și despre mafia de partid a lemnului, care taie pădurea masiv și o trimite la produs în străinătate, citiți în

Pagina 13

Încîntat de băieții lui, Ion Iliescu sprijină

SPPortul de performanță

Regret nespus că băieţii mei, sepepiştii, l-au cotonogit pe respectivul şofer de Trabant din cauză că mergea prea încet. Zău că nu-mi dau seama cum a fost posibil. Trabantul a fost o bijuterie a mecanicii socialiste şi nu merita o asemenea campanie murdară.

Ion Iliescu, un erou al clasei muşchitoare, un preşedinte pentru liniştea lui, cu pumnii lor, pe dinţii noştri

DEMNITARII SPUN LUCRURI TRÀSNITE

Bârfe, şmenuri, şuşanele

În definitiv, ce-i aşa de greu să fii prim-ministru? Mie, de exemplu, dacă e s-o spun p-aia dreaptă, nu-mi lipsesc decît patru case din cele şapte şi colecţia de tablouri, că banii din străinătate nici chiar Năstase nu i-a avut de la început.

Călin Popescu Tăriceanu, un fost ministru care visează să ajungă fost prim-ministru

Veste proastă pentru micii şmecheri de cartier, proxeneţii de doi bani sau bătăuşii de 80 de kile din Cluj: Nicu Gheară se extinde cu biznisul în oraşul de pe Someş. Şi când spunem biznis, nu ne referim la complexul bar-discotecă pe care are de gând să îl inaugureze în maximum un an la Cluj, după modelul Space. Ci ne referim la o extindere mai de ansamblu, dacă ne înţelegeţi, cu căţel şi purcel, adică cu mai tot domeniul de activitate al acestuia: producătoare mascate în agenţie de manechine, făină de grâu cu gust de coca, fân proaspăt cosit cu miros dulciu de marijuana şi zeamă din fructe de heroină. Să nu se culce pe o ureche cârcotaşii de la Crimă Organizată: chiar dacă e plecat în Spania din cauza „escaladării“ dosarului „Cocaina“, oamenii lui Nicu din urbea transilvană lucrează de zor. Tot ofiţerilor din IGP le mai vindem un pont: dacă nu se grăbesc să îl acuze oficial pe Gheară şi să ceară mandat internaţional pe numele lui, s-ar putea să nu mai aibă pe cine ancheta. Gheară s-a certat rău de tot cu Nureydin Beynur care îl caută acum să îl… împace. Dacă înţelegeţi ce vrem să spunem.

Francisc Tobă este ofiţer inginer ratat, terorist ratat la Sibiu, deputat PDSR ratat, preşedinte ratat al Federaţiei Române de Karate, şef ratat pe probleme de securitate al lui Năstase, în perioada opoziţiei PDSR, şi director ratat al societăţii Aerofina, pe care a pus-o pe butuci. Ei bine, acest şirag de rateuri într-un singur individ a fost numit în februarie directorul societăţii Nitramonia din Făgăraş, unde se fabrică dinamita. Când o să auziţi că Nitramonia a sărit în aer, să ştiţi că Tobă şi-a atins obiectivul. Dacă n-o să sară, înseamnă că Tobă riscă să-şi rateze misiunea.

Revista de front *România Mare* a fost făcută cu un fond de 500.000 de mărci germane, în 1990. Banii au fost donaţi de un patriot român cu trese de cârtiţă, faţă de maior şi miros de conservă stricată. Banii au fost scoşi dintr-un cont al serviciilor secrete, destinat finanţării publicaţiilor româneşti din străinătate, menite să intoxice opinia publică cu privire la ororile din România. Cum cea mai severă problemă a frontului emanat după revoluţie a fost opoziţia, Petre Roman, naşul *României Mari,* a considerat că: „Este bine să destinăm aceste fonduri speciale constituirii unui front de opinie care să contracareze acţiunile subversive ale opoziţiei“.

Anca Alexandrescu, fosta soţie a lui Dan Andronic, dar mai ales fiica mult prea celebrului ziarist de ogradă Horia Alexandrescu, este noul şef de birou de presă al guvernului. Înlăturând-o pe mai vechea membră de partid Dorina Mihăilescu, Ancuţa a devenit una dintre apropiatele (s-ar putea spune chiar intimele) premierului Năstase. Dorina Mihăilescu a fost expediată fără nici o explicaţie şi în mare grabă la sediul central al PSD. Noul PSD promovat de premier este plin de „venetici“, apropiaţi de biznisul şi gândirea fanariotului candidat la divan. Străduaniile Ancăi nu se opresc aici, următorul vizat fiind preşedintele TVR, post în care fiica l-ar vrea pe „tăticu“.

Relaţia dintre Theodor Stolojan şi Raluca Tătărcan (cea care a avut ideea cu scrisoarea portarului PNL) a luat sfârşit. Cel puţin pe perioada campaniei electorale. Informat că securiştii din PRM îl urmăresc pas cu pas, Stolojan este însoţit de două maşini de escortă ce-i fac în permanenţă contrafilaj.

Călin Popescu Tăriceanu se visează premier al României, în ciuda declaraţiei date de preşedintele PNL cum că premier nu va fi unul dintre foştii miniştri CDR. Tăriceanu încearcă să-şi mobilizeze colegii din partid pentru a negocia în cadrul comisiei de strategie din A.D.A. o înţelegere cât mai avantajoasă pentru el. Tăriceanu, fost ministru al Industriilor în guvernul Ciorbea, este chiar dispus să cedeze PD-ului viitoarele posturi de ministru al Industriilor şi al Finanţelor, ce revin prin algoritm PNL-ului, pentru cel de premier. Interesant este că şedinţele de strategie A.D.A. se ţin la hotelul Marriott, al cărui manager este bunul prieten al lui Viorel Hrebenciuc, Fahti Taher. Cum ar veni, se cam aude ce se discută acolo.

Schimbare de strategie la PSD. Iniţial, la masa prezidiului de la ultimul Congres erau numai ciraci ai premierului. Au mai apărut însă, în urma unei nopţi de negociere, trei persoane grele: Mircea Geoană, candidatul pentru funcţia de premier, Dan Ioan Popescu, a cărui forţă şi contribuţie financiară nu pot fi ignorate nici măcar de către americani, şi Miron Mitrea, „patronul spiritual“ al Moldovei de Sud şi al Dobrogei. Aşadar, PSD-ul a fost criptoreformat.

Acciduzzu

Legendă

?	*bârfă pentru care nu băgăm mâna-n foc*
??	*bârfă cu parfum de credibilitate*
???	*bârfă-beton*

Bula demnitarului

Iar aici o să fie al treilea tronson al autostrăzii Braşov-Borş, numai că un cetăţean ne împiedică să construim autostrada pentru că nu vrea să-şi vîndă pămîntul pe care se va construi aceasta. Cetăţeanul se numeşte, hopaa, M. Mitrea şi, al dracului, cere 10 milioane de dolari pentru 3 metri pătraţi. Domnilor, eu zic că nenorocitul ne-a prins la înghesuială şi propun să-i dăm poate chiar de două ori suma, ca să fim siguri, să nu se răzgîndească.

Miron Mitrea, ministrul Transporturilor paralizate, al Locuinţelor demolate şi al Catastrofelor publice

CATEGORIA
RAŢIUNI DE STAT DEGEABA

Dumitru Prunariu (ambasadorul României în Federaţia Rusă): „Preşedintele Putin, care se afla la odihnă la Soci, şi-a întrerupt activitatea acolo şi s-a întors la Moscova.“

CATEGORIA
GICĂ CONTROL

Ionel Blănculescu (ministrul Controlului): „Eu, Blănculescu, ministrul Controlului, vă garantez că acesta este adevărul: sîntem un partid social-democrat... Avea dreptate preşedintele Năstase, am luptat patru ani în sala motoarelor, luptăm pentru muncitorii de la Rovinari, pentru ţărani, pentru oameni. (...) Nu mă adresez electoratului din Bucureşti, ci oamenilor din Bucureşti.“

CATEGORIA
PREŞEDINŢIE ÎN GRUP CU PERVERSIUNI

Miron Mitrea (ministrul Transporturilor): „Adrian Năstase va fi nominalizat la preşedinţie, avînd în spate tot partidul, şi sînt convins că, odată invitat să revină în partid, şi Ion Iliescu va fi în spatele lui.“

CATEGORIA
PARANTEZELE DIN APRILIE

Miron Mitrea (vicepreşedinte PSD): „Sînt un vicepreşedinte pus între paranteze, cum sînt toţi vicepreşedinţii partidului. Eu şi din paranteze ştiu să fiu activ.“

CATEGORIA
HAMLET IT BE

Mircea Ursache (preşedinte PSD Bucureşti): „Stăteam aseară tîrziu cu colegii mei din Biroul de Coordonare şi ne întrebam: pînă unde merge puterea noastră?“

CATEGORIA
CAPUL PLECAT DE-ACASĂ SABIA NU-L TAIE

Ionel Olteanu (deputat PSD): „Dacă adevărul nu e liber, libertatea nu e adevărată.“

CATEGORIA
PROPRIETATEA DĂUNEAZĂ GRAV SĂNĂTĂŢII

Ion Iliescu (preşedintele României): „Am făcut această prostie istorică cu împroprietăririle (...) O fi el proprietar, dar nu poate el să taie pădurea aşa cum îl taie capul.“

CATEGORIA
ALIANŢE PROSTELECTORALE

Marko Bela (preşedinte UDMR): „După părerea mea, alianţele postelectorale se vor face la o dată postelectorală.“

Întunericitul

Anunţ foarte important

Conform Regulamentului Băncii Naţionale a României 2/2004, începînd cu data de 01.09.2004, coordonatele bancare ale SC Academia Caţavencu SA sînt:

cont ROL: RO30 CBIT 4220 1029 3200 1000
cont USD: RO93 CBIT 4220 1029 3200 2000

Senatul *A.C.*

Aşezământul cultural ACADEMIA CATAVENCU TAGMA CUM LAUDE

(BULETINUL ACADEMIEI)

REDACŢIA:
Ştefan AGOPIAN
Ion BARBU
Redactor-şef adj.: **Marius BORŢEA**
Redactor-şef: **Doru BUŞCU**
Trebi juridice: **Doru COSTEA**
Răzvan CUCUI
Birou Investigaţii: **Marius DRĂGHICI**
Secretar general de redacţie: **Gabriel DROGEANU**
Consilier tehnic: **Florin IARU**
Alin IONESCU
Eugen ISTODOR
Şef Birou Investigaţii: **Cornel IVANCIUC**
Augustin JULEA
Redactor artistic: **Octav MARDALE**
Redactor-şef adj.: **Liviu MIHAIU**
Şef Birou Externe: **Ioan T. MORAR**
Şef Birou Distracţii-Amuzament: **Viorel MOŢOC**
Dragoş MUŞAT
Grafician: **Bogdan PETRY**
Secretar de redacţie: **Dan ŞTANCIU**
Birou Investigaţii: **Iulian TĂNASE**
Şef Birou Social-Politic: **Mircea TOMA**
Mihai BURCEA (documentarist)
Reporteri: **Alexandru CĂUTIŞ, Alexandru DUŢU, Daniel GOACĂ, Cătălin MATEI, Alexandru VĂRZARU**
Şef Secţie Moravuri Uşoare: **Dragoş VASILE**
General Manager: **Sorin VULPE**
şi cititorii noştri, care sînt la fel de inteligenţi ca noi.

Marketing Director: **Sorin AXINTE** axu@catavencu.ro
PR&Events Manager: **Laura IVĂNCIOIU-IONIŢĂ** laura@catavencu.ro
Promotion Manager: **Roxana BODEA** roxana.bodea@catavencu.ro
Traffic: **Ioana Ingrid WEINERICH** ioana@catavencu.ro
Coordonator distribuţie: **Cristian DOMNIŢEANU** cristi@catavencu.ro

Design: **© 2002 Concept Multimedia – Vlad ARGHIR & Florin IARU**
Tehnoredactare: **Corina MIŢĂ**

Comenzi publicitare la Publimedia International
Mircea Ionescu – sales manager **021.305.32.40**
mircea.ionescu@mpg.ro
Raluca Mohora – senior sales manager
DIFUZARE prin NDC Group 2000 SRL, **Tel.: 021.205.72.00; Fax: 021.223.21.00**
Abonamente prin Rodipet S.A. Nr. de catalog 2002 sau direct la Academia Caţavencu

ADRESA REDACŢIEI:
Bulevardul Regina Elisabeta 7-9, etaj 6, Sector 3, Bucureşti
Tel.: 314.02.35; 314.02.38; 314.02.39
Fax: 314.02.58

ISSN 1221-5597
Tipărit la Tipografia România liberă

BRAT **Biroul Român de Audit al Tirajelor** a eliberat **Certificatul de Audit** pentru revista ***Academia Caţavencu*** în conformitate cu Standardele Internaţionale de Audit

Internet: http://www.catavencu.ro
E-mail: office@catavencu.ro
marius.bortea@catavencu.ro

Onțanu și Agathon au vândut proprietăți publice lui Burebista și fraților Păunescu

La început a fost Burebista

El a fost cel mai viteaz și drept dintre traci. Herodot zice că tracii erau beți, leneși și își vindeau copiii. Propoziția a fost cenzurată din cartea de istorie a românilor, care au ciugulit de la Herodot atâta cât le-a căzut bine la lingurică. De treaz ce era, Burebista a tăiat într-o zi toate viile geto-dacilor. Geto-dacii erau bețivi, bănuitori, scunzi și mistici. Ei l-au suspectat pe Burebista că i-a lăsat în criză de șpriț și i-au dat omorul. Apoi a venit geto-dacul de afaceri Virgil Romeo Tănăsescu, care l-a reabilitat pe Burebista și a botezat cu numele regelui două restaurante, în care se matolește tot ce a rămas nebăut de pe vremea căpeteniei geto-dace. Cele două „Burebiste“ au specific național. O „Burebistă“ a lui Tănăsescu s-a mutat cu contract de închiriere la parterul și subsolul Centrului de proiecte culturale al municipiului București, numit în continuare casa ArCuB, din Batiștei 14, fosta casă a prieteniei româno-sovietice, în locul clubului grecului Manos, care și-a plătit chiria la calendele grecești. Grecii sunt cei mai șmecheri eleni dintre ionieni. Chiria plătită de Tănăsescu administrației ArCuB a fost fixată la 3.060 de parai pe lună. Banii au fost văzuți la hramul Sfântului-așteaptă, care cade a doua zi după Paștele cailor.

Casa ArCuB, construită în perioada

interbelică în stil Art Deco de Primăria Bucureștilor, a fost destinată funcționarilor ei și a revenit în proprietatea Consiliului General al Municipiului București, numit în continuare CGMB, printr-o Hotărâre de Guvern din 1997, după o odisee noroioasă, în care a trecut prin ghearele mai multor stăpâni, inclusiv tentaculele Regiei autonome a protocolului de stat. În 2003, CGMB a dispus vânzarea spațiilor aflate în patrimoniul Municipiului. Dacă vi se pare digerabil, aflați că dispoziția aplică printr-o Hotărâre de Guvern prevederile Legii 550 din 2002. Primarii de sectoare au fost împuterniciți să semneze contractele de vânzare/cumpărare, „pentru și în numele Municipiului București“. Lista imobilelor scoase la mezat a fost publicată pe site-ul oficial al Primăriei. Din ea lipsea orice referire la casa ArCuB, din strada Batiștei 14, respectiv la locația închiriată restaurantului „Burebista“.

Începând de aici, intrăm în raza

de acțiune a Primăriei sectorului 2, în fruncea căreia a recidivat, în urma alegerilor locale din iunie curent, primarul Neculai Onțanu. Onțanu este un trac fălos, uituc și misogin. El a zdrobit-o fără milă în competiția electorală pe geto-daca Anca Boagiu. Când și-a dat seama că Onțanu a uitat un amănunt capital, Tănăsescu a pus mâna pe telefon și l-a sunat pe Onțanu, care a pus mâna pe telefon și a sunat la CGMB, răcnind că a uitat un amănunt capital. CGMB s-a adunat în păr și a completat lista de locații scoase la mezat cu noi locații scoase la mezat, între care apare și „Burebista“. Tănăsescu este cel mai tipic om de afaceri dintre Carpați, Dunăre și Mare. În acest spațiu conviețuiesc armonios Gargaragiii, Gugumanii, Miticii, Papugii, Parlagiii, Pârdalnicii, Pârâții, Prașcăii, Șireții, Șmecherii, Șnapanii, Șperțarii și Șpringarii. Genomul lui foarte amestecat este o hartă a sângelui tuturor acestor triburi autohtone. Tănăsescu este foarte credincios și se închină zeiței Damșpaga, ale cărei altare se zăresc în orice oficiu de stat, zări-le-ar moartea. Onțanu este foarte credincios și se închină zeiței Luamșpaga, ale cărei altare se zăresc în orice instituție de stat, lua-le-ar moartea.

Să trecem la subiect, fir-ar ale naibii

de zeițe: Onțanu i-a vândut în luna mai 2004, lui Tănăsescu, spațiul din casa ArCuB cu 143.990 de euro, care se vor achita în trei ani, cu un avans de 1.470.000.000 de lei achitat. De aici și până la a vorbi în clar despre un nesfârșit cortegiu de mânării n-au mai rămas decât frazele următoare. Contractul de vânzare/cumpărare dintre Onțanu și Tănăsescu este pălit de nulitate, din următoarele considerente: a) la contractul cu pricina, vânzătorul nu este CGMB, reprezentat de Onțanul de sector, ci Consiliul Local al Primăriei sectorului 2, reprezentat de Neculai Onțanu – primar, Petre Chirică – președintele Comisiei pentru vânzarea spațiilor comerciale și Toma Șutru – secretarul primăriei; b) Consiliul Local n-a avut niciodată în proprietate sau administrare un spațiu al cărui proprietar este CGMB; c) Onțanul Local nu poate vinde cu de la sine putere și în nume propriu ceva ce nu-i aparține și ceva la care n-a visat să posede nici moașă-sa cu ochiul de sticlă, respectiv restaurantul regelui „Burebista“.

Ca atare, o să-i potrivim în freză

o directă năprasnică, inspirată din articolul 948, coroborat cu articolul 954 din Codul Civil, care zice că o asemenea eroare produce nulitatea oricărui contract, deoarece, atenție mărită: „persoana vânzătorului și capacitatea acestuia de a vinde sunt esențiale într-un contract de vânzare/cumpărare“. Or, esența filozofiei lui Onțanu este aceea de a se ușura împrăștiat pe orice înscris oficial, text de lege organică sau anorganică. Or, esența mișcării lui este să păstreze puterea prin orice mijloace, indiferent de consecințe, și să abuzeze de putere din orice poziție și indiferent de rezervele sau disponibilitățile ei de a se lăsa abuzată. Că și puterea tot ființă este, care trăiește laolaltă cu omul, ce mama dracului! Or, la data aceea, administrația ArCuB, reprezentată de directorul Nicolae Scarlat, nici nu visa că deasupra capului ei se joacă ielele, dansează zmeii și chicotesc dracii. Or, directorul Scarlat a fost pus în fața faptului împlinit, la câteva luni bune după ce diabolica tranzacție se încheiase deja.

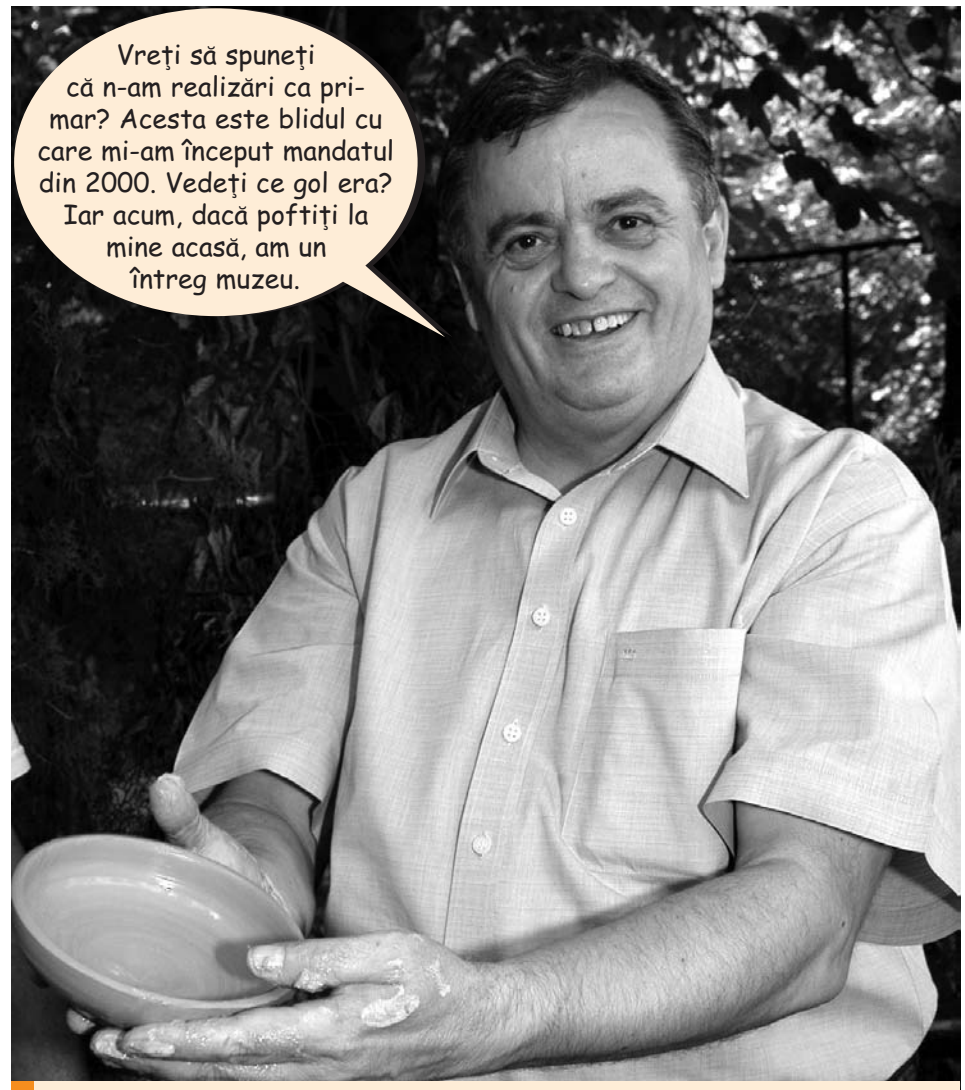
Vreți să spuneți că n-am realizări ca primar? Acesta este blidul cu care mi-am început mandatul din 2000. Vedeți ce gol era? Iar acum, dacă poftiți la mine acasă, am un întreg muzeu.

Neculai Onțanu, prietenul Fraților Păunescu, un pesedist inițiat în primării financiare

Iar când era prea târziu,

directorul Scarlat a mai aflat că Onțanu i-a vândut lui Tănăsescu nu 360 de metri, ci 472. Adică cu o treime mai mult decât suprafața închiriată inițial și pentru care CGMB a aprobat vânzarea. Or, Legea 550 zice că vânzarea prin negociere directă se face numai pentru spațiile pe care prestatorii de servicii „le folosesc în baza unui contract de închiriere“. Or, în acest caz s-a încălcat pentru a doua oară legea, și cineva se vrea cu tot dinadinsul la pușcărie, și fiți siguri că pe mine nu mă cheamă Onțanu și că în acest moment am cu totul altă treabă. Iar cu privire la prețul vânzării lui „Burebista“, cineva a călcat din nou pe bec și cere cu insistență să fie internat la mititica.

În contractul de vânzare/cumpărare

scrie că prețul va fi achitat în contul Consiliului Local al sectorului 2, deschis la Trezoreria Statului, filiala de sector, adică în contul vânzătorului de fapt și nu de drept, care este, repetăm, CGMB. Iar redevența terenului, care aparține domeniului public, a fost fixată de Onțanu la 80 de euroi, care se va plăti vreme de 49 de ani, tot în contul Onțanului Local. Și acum, ciuliți urechile la maximum: contractul de concesiune asupra terenului poartă numărul 02 și este datat la 1 iunie 2004. Adică la două zile după înregistrarea contractului de vânzare/cumpărare pe care se bazează și la o distanță de 80 de numere față de cel înregistrat cu ocazia tranzacției. Cineva se joacă cu nervii societății civile și pe banii publici, dar a întins coarda la maximum. Cineva ne ia de fraieri și încearcă să ne ducă cu preșul, cum că prețul corect al unui spațiu de aproape 500 de metri pătrați, situat în buricul târgului, ar fi fost de numai 143.990 de euroi.

Toate datele din teren au tras

perdeaua la o parte și au lăsat să se întrevadă că, în timpul tranzacției de vânzare/cumpărare, Tănăsescu s-a rugat zeiței Damșpaga, iar Onțanu, zeiței Luamșpaga. Prețul real al unui asemenea spațiu, susțin experții în domeniu, poate ajunge în mod onorabil la 1.500.000 de euroi, iar în urma unor negocieri la sânge, la chiar 2 milioane. Așa că nu credem că Onțanu ar mai avea motive să sară în sus dacă o să-i punem nevinovata întrebare: domnule primar, unde ați ascuns diferența de 1.400.000 de euroi? Mai ales că totul s-a făcut aparent în pripă, dar cu o precizie de-a dreptul matematică, în exact săptămâna de dinaintea alegerilor locale, ale căror costuri reale sunt departe încă de a fi evaluate. Ba mai mult decât atât, o diferență plătită de cumpărător peste valoarea celei din documente poate încăpea în mai multe buzunare, în funcție de rangul lor în ierarhia de partid.

Suntem tare curioși ce-o zice Băsescu

despre maniera în care Onțanu joacă tontoroiul cu bunuri aflate în patrimoniul CGMB. Ardem de nerăbdare să aflăm dacă Băsescu știe de felul în care a votat CGMB vânzarea spațiilor, de mânăriile făcute de Onțanu, de jongleriile Consiliului Local și de valoarea tranzacției. Și, mai mult decât orice, ne interesează cel mai tare să știm ce părere are Băsescu de faptul că societatea „Intercontinental“, a fraților Păunescu, deține titlul de proprietate asupra terenului de 948 de metri pătrați, de lângă casa ArCuB, și dat în administrare acestei instituții. Titlul a fost eliberat în anul 2002 de ministrul Agathon, prin Ministerul Turismului. Asta în timp ce proprietarul de drept al terenului este același Consiliu, muls la două capete de hidra PSD.

Cornel IVANCIUC

fincă

Proverb pedist local: prinde liberalul, scoate-i votul

Alianța PNL-PD se îndreaptă spre obștescul sfîrșit, înainte de vreme. Treaba asta o susțin chiar persoane bine informate din sînul călduț al aliaților, culcați prea devreme pe laurii victoriei de la locale. În aproape toate localitățile hunedorene, la nivel de organizații locale, liberalii și democrații nu se au ca frații. Liderii PNL și PD de la județ au pierdut total frîiele bunei înțelegeri și nu mai vor să le găsească. Cei care au turnat la noi sînt gata să dea și în scris că Alianța, în Hunedoara, mai stă în picioare doar datorită liderilor de la centru, care trimit ordine și recomandări „călduroase“ de la București. Ca să ne credeți pe cuvînt, vă spunem că tocmai la Simeria, în Consiliul Local, unde președintele PD Hunedoara, Gheorghe Pogea, este director la Marmosim (firma viitorului premier, Adrian Videanu), democrații votează cu sîrg împotriva colegilor liberali care au cîștigat în iunie Primăria. Deci, chiar sub nasul liderului Alianței D.A. (jumătatea PD), șoarecii democrați fură cașcavalul de sub nasul pisicii liberale.

Portretul-robot prinde viață

Pentru guvernarea „la perete“ a unui guvern al Alianței D.A., mai-marii ei s-au gîndit să facă un portret-robot al viitorului premier, portret ale cărui trăsături sînt, vă reamintim, următoarele: pînă-n 45 de ani, cu studii afară și cu experiență de conducere într-o multinațională. Am stat noi, am răsfoit dosarele și nu prea ne-au ieșit multe rezultate: Mișu Negriței, fost pe afară, într-o poziție de vîrf la o bancă internațională, a cam depășit vîrsta. Tot în zona bancară, Dan Pascariu nu merge, pe tot felul de alte criterii interne. Deocamdată nu am depistat decît un singur candidat care corespunde sută la sută: are studii în străinătate, lucrează la o celebră multinațională, are în jur de patruzeci de ani și a fost unul dintre apropiații lui Coposu. Așadar, portretul cu pricina nu a fost făcut numai pentru a descuraja veleitarii, ci și pentru a depista tehnocrații.

Solomon e mai mult șmecher decît înțelept

Nu e vorba de biblicul Solomon, ci de primarul cu același nume din Craiova, care a semnat și a promovat un proiect prin care concesionează soției sale, din domeniul public, o suprafață de aproape 60 de metri pătrați din zona zero a orașului. Respectivul spațiu se adaugă unei alte bucăți primite de la primarul Bulucea. Destinația acestui teren concesionat este o terasă comercială, iar adevăratul beneficiar este Ibrahim Haief Hasan, un oltean de dată mai recentă! Probabil că Solomon e și puțin înțelept și s-a gîndit că măgăriile trebuie făcute la început de mandat, că pînă peste patru ani lumea le uită!

Platon și Aristotel, oltenași ca Hăsănel

Aceste interviuri au fost adevărate, sînt reale şi vor fi autentice

BOGDAN HOSSU: „Oh, oh, oh, privatizaaaarea mea!!!“

Se povestește că PSD-ul, Năstase și sluga lor, Mușetescu, au lichidat privatizarea României. E o poveste pe care guvernul ne-a servit-o terminînd cu scosul la mezat al întreprinderilor, omorînd APAPS-ul și trecînd la AVAS problemele, procesele, neplățile. Am făcut un bilanț al acestui fenomen traumatizant cu Bogdan Hossu, liderul Cartelului Alfa. De ce cu el? Sindicatul este locul unde se aud clar personaje dubioase și se văd curat acte celebre. De 14 ani de mega-șmecherii, de mari inginerii financiare. Le mulțumim șmenarilor mici și mari care au făcut din acest interviu unul senzațional.

Politica are doctrina banului

Reporter: Ce a însemnat privatizarea la români?

Bogdan Hossu: Privatizarea în țara noastră a fost un comisionariat mai mult sau mai puțin eficient pentru anumite structuri și interese, în sensul în care toate încercările de privatizare, dacă le luăm en gros, fiindcă sînt și excepții, nu au urmat o strategie de eficientizare a întreprinderilor, ci o trecere a averii întregului popor spre nomenclatura comunistă de rang doi sau trei. Problema privatizării este că, deși s-a schimbat de vreo patru ori mecanismul de privatizare, ultimul fiind mecanismul de privatizare pe un euro, de fapt, ritmul privatizării a fost tot timpul lent, fiindcă s-a dorit ca grupurile de interese să beneficieze într-o formă sau alta de avantaje.

Rep.: Cum s-au găsit aceste grupuri de interese ?

B.H.: Investitorii făceau parte din găști vechi și noi, dar cu oameni vechi. Identificarea se făcea de către cei numiți în funcții de decizie, de la FPS la APAPS. Funcțiile erau luate pe criterii politice. PSDR-ul identifica. CDR-ul, și el. Asta nu înseamnă însă că dacă PSDR sau PSD era la putere nu avantaja și pe unii din opoziție. Cu regret am descoperit că în politică nu există decît o mafie, care nu are coloratură politică, ci un interes comun. Se știau pe prietenie, uitau de doctrină. Conta subevaluarea oricărei întreprinderi.

Bulgăre de zăpadă și albire de bani

Rep.: Cum funcționează?

B.H.: Păi, de obicei, sînt frați. Și merg pe șmecheria numită „bulgăre de zăpadă“. Luau o întreprindere pe credit, adică cu rate și împrumut bancar, o repuneau ca gaj pentru un nou credit, deși aveau rate neplătite, cu creditul nou luau o nouă întreprindere. Așa cunoaștem persoane care au ajuns la vreo treizeci-patruzeci de întreprinderi luate cu japca.

Rep.: Bun, dar cu întreprinderile astea ce se întîmpla?

B.H.: Ei și-au ales oameni ca și ei. Ei au creat avocați, manageri, șmenari care aveau competență pe acest tip de sisteme și strategii ilegale. Ei și managerii au ajutat la sistemul de albire a unor bani. Ei le-au luat, să spunem, pe o sută de lei, le-au vîndut ca fier vechi sau ca afacere imobiliară, adică vînzare de terenuri și clădiri, și astfel au plătit datoria către stat. Astfel au albit banii, au devenit oameni de afaceri importanți și foarte corecți. Să nu uităm de IMGB, vîndut cu 500.000 de dolari, iar privatul a luat un milion de dolari numai pe casa de cultură. Putem discuta aici și de o întreprindere din viticultură, de la Focșani, care avea în stoc 2.000.000 de litri de vin, a fost cumpărată pe credit. După doi ani de vîndut tot vinul și parte din terenuri, investitorul a returnat întreprinderea la FPS și a dat în judecată FPS-ul că i-au dat o întreprindere deficitară. Judecătoria i-a dat dreptate, punînd la plată FPS-ul cam de două ori și jumătate mai mult decît valoarea de la predare.

Primii patru ani de PSD

Rep.: Cum a fost cu Roman și PDSR-ul?

B.H.: Păi, atunci s-au făcut minunile din agricultură. Să nu uităm de cooperative. Erau vreo sută de vaci, să zicem, trei sute de atelaje. S-a urmărit ca această zestre să fie devalorizată. Rezultatele se vedeau pe piață: vaca se vindea sub costul oaselor. Așa s-au vîndut IAS-uri, CAP-uri, s-au pus în cui ferme de animale. Apoi, strategia lor a mers pe locații. Se dădeau repede spații comerciale importante în toate orașele. Era avantajul imediat imobiliar. Tot atunci au început șmecheriile în hoteluri, restaurante. Ce a rămas, cam 20%, resturi, s-a rezolvat prin minunatele licitații ale lui Agathon. Mamaia este a PSD-ului Mazăre. Probabil, ridicarea Mamăii tot pe baza unei viitoare speculații imobiliare se bazează. Să nu uităm că în Mamaia apartamentul este 70.000 de euro bucata.

Rep.: De balneoclimaterice ce ne puteți spune ?

B.H.: Băile Herculane s-au vîndut la fel. În Covasna a luat și Verestoy ceva balneo. Dar ingineriile acestea nu au adus un standard mai ridicat, fiindcă nu era nici un interes. În turism, ce a devenit rentabil este agroturismul, unde oamenii au investit propriii bani și propria lor muncă.

Mandatul Constantinescu

Rep.: Cît de bun a fost Constantinescu?

B.H.: Păi, Convenția rămînînd cu întreprinderile mari, erau obligați să urnească marea privatizare. Întîi s-au pus pe liste negre. Nu se știa numărul întreprinderilor niciodată. Singurul lucru pozitiv a fost pe la mijlocul lui ‘97, cînd s-a creat o comisie care să analizeze punctual întreprinderile. 18 s-au redresat complet. Ceea ce a fost evident era că politicul, guvernul nu știa situația din teritoriu. Nu existau baze reale de date privind întreprinderile. La fel e și acum. Erau interesați doar punctual. Ca să se vîndă la licitație, se aranja caietul de sarcini ca să corespundă prin selecție unui anume investitor. Au încercat să dea lovituri mari, dar cu contracte proaste și puțin succes. Au încercat corectarea sistemului bancar, ceea ce a adus o groază de datorii publice. O sută de mii de miliarde, cam trei sferturi din bugetul anual de stat de atunci.

Investitori străini

Rep.: Ce s-a întîmplat cu investitorii străini?

B.H.: Păi, i-am speriat. Cu tratativele de dinainte, cu birocrația, cu reaua voință sau cu șpaga. Dar dincolo de asta, ai noștri guvernanți au venit mereu cu schimbarea sistemului de fiscalitate, niciodată în jos, totdeauna în sus. De ce se schimba fiscalitatea? Finanțele constatau că nu colectau banii din privatizări sau din taxele persoanelor fizice. Bineînțeles, cum să poți colecta din inginerii financiare care mai de care mai creative? Atunci, pui bir mai mare pe umerii investitorilor care plătesc corect. Rezultatul ducea la instabilitate. Nu putea exista nici un plan de afaceri. Dar exista o idee fixă: dacă vrei să faci afaceri în România, trebuie să le faci rapid, să poți să recuperezi repede investiția. Investitorii erau în majoritate speculativi. De aceea, s-a dezvoltat lohn-ul, sistem care nu e contribuabil la sistemul național. Există puțini investitori reali în chimie, în construcții de mașini. Sînt de nivelul sutelor acum. Dar în ’96 erau de ordinul zecilor. Asta se vede acum în zona aceasta a imobiliarelor. În Banat, terenurile agricole au fost luate de către italieni pe prețuri de nimic. Ce se va întîmpla la intrarea în UE? Italienii vor specula simplu. Noțiunea de țăran a UE nu e aceeași cu cea a noastră. Acolo nu se subvenționează doar la productivitate, ci și la suprafața de teren. Țăranul din Banat vinde pe nimic. Se speculează lipsa de informație.

Bogdan Hossu, conducător de opinie, lider de televiziune şi patron de sindicat

Astăzi

Rep.: Ce șmecherii se mai fac azi?

B.H.: Azi ? Merg fierul vechi și imobiliarele. Apoi, să nu uităm că se privatizează rețelele de distribuție și nu exploatarea propriu-zisă în petrochimie. RADET-ul oare ce cusur are?

Rep.: Ce pedeapsă ar merge Iacubovilor, Păuneștilor, Miculilor, Patricilor, Cataramelor?

B.H.: Eu aș face simplu. Eu nu te întreb de unde ai bani, ci te întreb dacă pe banii ăștia ai plătit impozite. Să nu uităm că pe evaziune fiscală au fost prinși marii criminali.

Eugen ISTODOR

Pentru monumentul unei femei monumentale

Motto: „*Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să știu că s-a limpezit lumea*“
Elisabeta Rizea

Cine este Elisabeta Rizea și cui folosește acest monument

Născută în Domnești-Muscel, Argeș, strașnica femeie care-și făcea cruce cu limba în cerul gurii în timpul anchetei a fost arestată prima dată în 1949 și anchetată de Securitate pentru că a sprijinit activ „banda teroristă Arsenescu-Arnăuțoiu“. Grupul de partizani, de fapt eroi ai rezistenței anticomuniste, supranumit „Haiducii Muscelului“, ajutați de Elisabeta Rizea, soțul ei Gheorghe și fiica sa, cât și de către majoritatea sătenilor din Nucșoara (familiile Arnăuțoiu, Jubleanu și Chirca au fost familii care s-au sacrificat aproape în întregime), a fost fondat de un fost colonel al Armatei Regale, Gheorghe Arsenescu, împreună cu locotenentul Toma Arnăuțoiu, și a activat între anii 1949-1958 pe versantul sudic al Munților Făgăraș, Iezer și Leaota. Toți luptătorii, inclusiv comandanții acestora, au fost uciși în lupte, s-au sinucis sau au fost executați de Securitate, ultimii în anul 1962. Elisabeta Rizea și soțul ei au fost arestați prima dată în 1949, anchetați și bătuți de Securitate. Eliberată în 1956, a continuat să-i ajute pe partizani. După doi ani a fost din nou arestată și condamnată la moarte, pedeapsă comutată la 25 de ani de muncă silnică. A fost eliberată în 1964 și a murit în 2003, după ce a fost vizitată de către Regele Mihai I și președintele Constantinescu. Urmăriți de vorbele sale: „Trei zile dacă mai trăiesc, da’ vreau să știu că s-a limpezit lumea“, încercăm să-i onorăm această ultimă dorință, dar și pe acele femei care au luptat umăr la umăr cu bărbații lor, uneori cu arma-n mână, murind în închisoare sau în munți: Arnăuțoiu Laurența, Plop Maria, Chirca Elena, Maria Jubleanu, Tomeci Elisabeta.

Monumentul propus să ia locul statuii lui Lenin în Piața Presei Libere este nu numai o simplă statuie a unei femei-simbol al luptei populare împotriva comunismului sau un exemplu de verticalitate pentru toți ziariștii care trec pe lângă el, ci și o satisfacție profund umană că, cel puțin o dată într-o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Liviu MIHAIU

Dare de seamă asupra chetei naționale

Dragi cititori, dragi finanțatori, după atâta amar de vreme în care s-au făcut liste de susținători intelectuali și politici, reportaje și emisiuni la TVR 1, tocșouri la Antena 1, știri la PRO TV, apeluri în presa de provincie și centrală, discuții cu administrația locală și centrală, ba chiar mitinguri oficiale cu primarul general al Capitalei și cu prim-ministrul, în contul Așezământului Cultural s-a aciuat pentru construcția monumentului Elisabeta Rizea suma de 366 de milioane de lei (11.000 $). Asta în timp ce pentru sărbătorirea morții domnitorului „degrabă vărsătoriu de sânge nevinovat“, Ștefan Cel Mare, statul nostru a cheltuit peste 100 de miliarde de lei. Din acești bani strânși din batistele donatorilor noștri s-au „deturnat“ 150 de milioane de lei pentru renovarea monumentului „Haiducii Muscelului“ („banda“ anticomunistă din Munții Făgăraș, Iezer, Leoata pe care Elisabeta Rizea a ajutat-o), bani pe care Așezământul i-a donat spre cuvioasă folosință Asociației Foștilor Deținuți Politici din Câmpulung Muscel prin OP 102/11.05.2004. Vă informez că nu ne vom lăsa, chiar dacă va trebui să așteptăm schimbarea regimului. Mulțumim tuturor celor care cred că, cel puțin o dată la o sută de ani, se face un pic de dreptate.

Cuvîntul care weceanalizează

Domnu' Iliescu, dacă pentru cotonogirea unui bărbos pirpiriu, angajat la stat, a fost deja nevoie de doi băieți de-ai dumneavoastră, eu deduc de aici că pentru a rezolva restul pletoşilor săraci cu studii superioare, care s-au cam înmulţit din mai '90 încoace, nu aveți destule efective în SPP. Trebuie să chemaţi minerii, domnule preşedinte!

Cristian Tudor Popescu, preşedintele Clubului Român de Presă, într-o poziţie anti-tresă

Cînd intru în redacție, obișnuiesc să îmi aleg cîteva ziare și să mă retrag cu ele în veceu, unde pot să le citesc în liniște. Luni dimineață, pe tronul pe care stau pînă și regii, mi-a trecut o idee prin cap. Oare ce ziare își ia cu el Iliescu la toaletă? La ce ziare face constipație președintele și la care îi merge bine? La ce concluzie am ajuns? Cu siguranță, Iliescu își ia ***Naționalul***. Primele zece minute, cele mai teribile, pot fi petrecute citind articolele scurte, de informație, ale Nicoletei Vera, măritată cu pesedistul Gogoncea, și semianalizele scurte și la obiect ale lui Bogdan Tiberiu Iacob, care scrie de parcă ar fi PR-ul PSD-ului. Luni, 30 august, titlurile erau menite să facă defecarea președintelui cît mai energică: „ADA a început să țipe din nou că PSD va fura alegerile", zice Nicoleta Vera, iar B.T.I. își asumă titlul „Theodor Stolojan și lupta pentru depășirea condiției de marionetă".

După primele zece minute de luptă la toaletă, urmează și pentru președinte o perioadă cînd lucrurile se mai clarifică, timp de alte zece minute. Atunci, perfect e să citească ***Jurnalul Național***, în care Ion Cristoiu are la dispoziție o pagină întreagă pentru a spune: „Congresul PSD – o schimbare spectaculoasă de strategie electorală". Un editorial din care se înțelege, pe final, că Alianța D.A. e fraieră. Bun Cristoiu, cum le mai zice!

Ion Iliescu e la ultimele zece minute, cînd se instalează calmul și totul se liniștește. Ce-o mai fi luat cu el? ***Evenimentul zilei***? Nț! ***Adevărul***? Poate. Uneori, *Adevărul* ține cu PSD-ul. Lunea asta însă, președintele a făcut o mare greșeală. Apucă să-și arunce ochii pe editorialul lui Cristian Tudor Popescu, „Băieții lui Iliescu" și crampele încep din nou. Groaznic! „Băieții. Așa îi numește, cu afecțiune părintească, prezidentul Iliescu pe cei doi sepepiști care i-au dat picioare în gură trabantistului secretar de stat Șerban Pretor. Cei doi antropoizi, brute în uniformă cu creierul scurs în maxilare, sînt băieții lui, ai domnului prezident, că tot n-are copii." Catastrofa e deplină. În disperare de cauză, președintele trebuie să caute soluții. Repede la ***Cronica Română!*** Editorialul lui Voncu! Bla-bla-bla cu Bîstroe... nu e bine... nu e bine deloc. Președintele răsfoiește, răsfoiește, ajunge la pagina 5, de politic, și vede un articol cu poza sa: „Șeful statului, în Serbia și Muntenegru". Uff, mățăraia s-a mai liniștit.

Cum ziceam, nu cred că Ion Iliescu recurge vreodată la ***Evenimentul zilei***. Însă de vineri, *Evenimentul*, într-un colț de pagină, nu mai era așa de negativist. Apăruse prima reclamă la PSD! Un individ care aduce vag cu Năstase, un Năstase mai spălat, stă pe o scară rulantă și dă mîna cu o tînără care urcă pe contrasens. Aici greșește PSD-ul, care crede că, prin astfel de imagini, devine mai popular. Mare eroare! Altceva era dacă tipul care semăna cu Năstase se apleca să pună mîna pe fundul vreunei parapante de pe contrasens. Sau pe fundul unuia…

Ștabii din PSD au o mare calitate, poate singura. Știu să înghețe apele fără să clipească. Cu o excepție. Primul lucru care îmi vine în minte cînd aud de Gabriel Oprea e faptul că individul clipește des. Trebuie să fii un fotograf de geniu ca să îl prinzi în poză cu ochii deschiși. În ***Adevărul*** de lunea trecută e o poză a lui Gabriel Oprea cu ochii deschiși ferm. Fotograful a fost un maestru. A reușit să facă poza între două clipiri ale lui Oprea! În articolul aferent, Oprea spune: „Partidul are oameni ambițioși, nu manechine". Aici sînt sigur că nu a clipit. Dar la asta? „Opoziția suferă ori de cîte ori PSD face o mișcare inspirată, care îi aduce pe oameni mai aproape de acest partid." Cred că aici a clipit des și i-au curs și lacrimi.

Alexandru VĂRZARU

canalul mass-midia năvodari

● Nu am acordat prea multă importanță, de-a lungul anilor, Trustului de Presă al Armatei, deși reprezintă un sector puternic și înarmat! Dacă citiți *Observatorul militar*, de pildă, vă puteți minuna cel puțin de un lucru: pe prima pagină, oficiosul Armatei are o rubrică de zvonuri! Zvonuri din Armată, bineînțeles! Dar nu cu asta vă reținem atenția. A ajuns în acest trust, la un moment dat, Marioara Catarău, o persoană care lucrase, la început, la un depozit de ziare al Armatei. Avînd ceva relații (și nu aplecăm urechea la toate zvonurile!), această ziaristă plutonier-adjutant a început să facă și ea carieră într-un an și ceva cît alții într-o carieră de cîțiva ani! Și, uite-așa, Marioara a ajuns să fie trimisă și pe front, tocmai în Irak, în țara conflictelor violente și a diurnelor babane. Asta în ciuda vechimii și priceperii unor ziariști mai mari în grad și mai buni la scris. Ei, dar te pui cu farmecul Marioarei? Ea a ars etapele și a ajuns, peste noapte (oare peste care noapte?), corespondentul special al Trustului de Presă al MApN în Irak! Desigur, are ea ceva special, fie în particular, fie în, pardon de aluzie, general, dacă a ajuns atît de departe!

● Directorul Radioului public din Reșița, Doru Dinu Glăvan, a fost trimis de Șeuleanu să transmită Olimpiada de la Atena, deși nu are nici o pregătire în domeniu. Iar de experiență nu mai vorbim, pentru că experiența lui vine de la emisiunea *Viața satului*, unde probabil a și învățat să zică „este ora doșpșe" în loc de „este ora doișpe", cum ar zice orice profesionist din Radioul lui Șeuleanu. Acesta nu este primul cadou pe care i-l fașe Șeuleanu lui Glăvan. Este al doilea, după șe Șeu' l-a făcut director de post, deși, în afară de el, doar femeia de serviși mai avea studii medii prin Radioul reșițean.

Zețarul Ivan

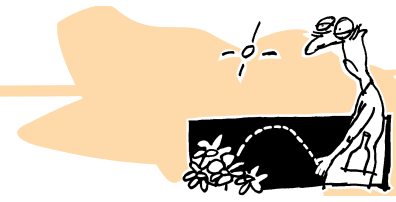

România.
Mici fragmente de neant.

Sînistru!

Am impresia că a apărut în peisaj o nouă rasă de oameni. Homo Ciupiterus. Am văzut doi băieți la jumătatea adolescenței care s-au oprit, au întrebat o domnișoară cît e ora, apoi au ciupit-o de airbag-uri și au spart-o la fugă. Nu știu, sincer, ce e în mintea ăstora, dar bănuiesc că după viteză și precizie puteam să-i trimitem la Olimpiadă, că la proba de biatlon (ciupit și sprint) luau sigur o medalie de aur sau în cel mai rău caz se situau pe podium, la sîni cu mînere.

De azi pe cîine

Revenim cu amănunte din troleibuzul 92. A urcat la Calea Călărașilor un cîine. Am făcut un inventar al asemănărilor și deosebirilor dintre el și unii călători bipezi. Asemănări: hăhăia și mirosea îngrozitor, dar nu deschidea geamul, nu a compostat bilet și a stat cu ochii-n patru după controlori. Totuși, vreau să spun că deosebirile mă fac să-l apreciez: nu a urcat prin față, nu m-a călcat ca să prindă loc și nu a ciupit nici o liceană de funduleț.

Din țîntar armă

Vreau să vă anunț că, dacă aveți de gînd să treceți pe la mine, pe la Bistrița, trebuie să vă luați măștile de gaze. Zilele trecute au venit niște băiețași și au împrăștiat niște substanțe de-alea toxice, pentru insecte. Au împuțit scara pe toată înălțimea celor 8 etaje, dar țînțarii au rămas sănătoși, grași, tot mai viguroși, pe pereți. Am început să îi cunosc pe ăia care mă mușcă în fiecare noapte și cred că am să adopt vreo doi ca animale de casă, că au deja vreo 5 kile fiecare. Vreau să mulțumesc pe această cale celor de la deștînțărizare: datorită lor am găsit pe cineva să-mi păzească apartamentul.

Am făcut-o de puhoaie

Sîmbătă, din cauza ploii, Constanța a ajuns o prelungire a Mării Negre. Poliția a întors oamenii care voiau să plece din oraș. Mașinile de pompieri erau jumătate în apă. În aceste condiții, vă dați seama că ascuțitorile Tico abia se mai zăreau. Ca să fie în ton cu omul cu țînțari de mai sus, constănțenii au decis că e vremea să scoată delfinii la plimbare.

Plod Trafford

Încurajat de pozele cu femei cu copii de pe stadioanele englezești, m-am dus și eu pe Old Trafford-ul românesc, pe Steaua adică. După ce mi-a scuipat unul o repriză întreagă semințe în cap, a trebuit să mă car la bibliotecă, să beau un clorocalcin cu Red Bull. Aș vrea totuși s-o contactez pe englezoaica cu copil care-a apărut fotografiată în *Gazeta Sporturilor* pe arena Old Trafford și s-o întreb cum reușește ea să ia un meci întreg bostane de lux în cap fără să se enerveze. Numărul meu de pager la care aș vrea să fiu contactat este 2591, cereți cu mine.

Ethos, Porthos şi Aramis

Reportaj cu țara de gît

Microuzina de pisici

În universul oamenilor pasionați te simți cumva straniu. Unul din aceste universuri este al doamnei Aida Preda din București. În centrul lumii ei stă o pisică. Albastra de Rusia, cu scînteie albă în vîrful firului de păr care dă strălucirea de mătase! Miau!

Am mirosit a pisică două zile după ce am intrat în sanctuarul felin de la etajul 8 al blocului de lîngă Bucur Obor. Douăzeci și cinci de pisici de rasă împart apartamentul cu doamna Preda și fiul dînsei. Pisici peste tot. În sufragerie stau tolăniți pe unde apucă cei 6 motani uriași, campioni și supercampioni naționali: Faust, Boris, Serghei, Filip, Giuliano și Ruslan. În bucătărie e sălașul a vreo 2 femele cu vreo 6 pui. In dormitor, alte 4 femele cu restul de 7 pui. Un alt pui a fost vîndut acum cîteva zile. Fuseseră 26 de suflete pisicești.

Apartamentul e sărăcăcios, dar ideal pentru pisici. Pe mobilele înalte stă cîte un motan. Motanii sînt niște masculi feroce care ar vrea să se împerecheze tot timpul. Normal, își marchează teritoriul regulat. Pe toți pereții sînt pete, semnalînd diferitele teritorii. Există și o întîmplare hazlie: „Acum trei zile, am zis să vin să dorm aici, pe canapea. Aproape adormisem cînd aud un zgomot pe televizor. Ce se întîmplase? Faust se urcase acolo să își marcheze locul și se scursese stropitură în televizor. A luat foc, a făcut flamă și era să se întîmple un incendiu. Vă dați seama? Parcă am presimțit că o să se întîmple ceva, că eu nu dorm de obicei aici.“ Aoleu, lua foc tot apartamentul! „Ce apartament, pe lîngă asta, ce mă făceam dacă rămîneam fără pisici?“

„Nu dau oricui puii. Nu le dau celor care au mai avut pisici și le-au pierdut. Nu le dau pui celor care stau la bloc și își lasă pisicile pe stradă, fiindcă pot muri călcate de mașini, pot mînca otravă sau șoareci otrăviți, pot să se bată cu alte pisici și se rănesc, pentru că, știți, cînd sînt în călduri, motanii nu mai știu de ei. Motanii iubesc cu tot sufletul, uită de ei. Deci nu dau. A, în ultimul timp, m-am hotărît să dau totuși pisici celor care se căiesc. Dacă i-a murit pisica și își dă seama că a greșit, că nu a avut grijă de ea cum trebuie, și se căiește, le mai dau.“

Sus, vecinul are pisici. Vecinul vecinului de sus are cîine. Pe palier, mai sînt doi vecini cu animale. „Vecinii cred că am doar o pisică. Oare ce-or să spună cînd or să afle cîte am?“

Doamna Preda a închis balconul. Blocul are balcoane lungi care înconjoară tot apartamentul. Undeva la mijloc, doamna Preda a pus o ușă. Cele șase femele și cei 6 masculi stau de o parte și de alta a ușii și miorlăie unii la alții. „Eu numesc ușa asta Podul Suspinelor.“

„Mă costă toată treaba asta enorm. Gîndiți-vă! Eu cheltui cu ei 12 milioane de lei pe lună. Asta înseamnă hrana, nisipul, analizele, vitaminele, calciul, deparazitarea. Am făcut un calcul și mă costă 144 de milioane de lei pe an. Ca să mă scot, trebuie să vînd ori 18 pui la 200 de euro, ori 24 de pui la 150 de euro. Două femele au fătat. Trei or să fete în toamna asta, iar pe ultima o dau la montă abia la iarnă. Eu sînt profesoară de matematică și dau meditații ca să pot să le întrețin. Dar poate la anul o să ieșim pe plus.“

Cînd am plecat, majoritatea motanilor deveniseră activi. Începuse vînzoleala. O parte voiau să mă marcheze, alții mieunau la pisicile de dincolo de uși care le răspundeau tînguitor.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

Să
ştiţi că eu n-am avut de la
început 25 de pisici. Eu, de fapt, iubesc
foarte mult cîinii. Însă soţul meu nu-i su-
portă. Aşa că mi-am luat 100 de şoareci ca să-l
conving că ne trebuie 25 de pisici. Ei, ce credeţi
că mi-a propus azi-dimineaţă ca să scăpăm de
pisici? Să cumpărăm 34 de cîini, adică
cu 2 mai mult decît doream
eu.

Eroina reportajului nostru, o ambiţioasă întreprinzătoare care produce zilnic cantităţi apreciabile de caz motan

Atacul de la CAP Center

Terorismul e greu de înțeles, pe bune! Am stat să ne întrebăm, după ce săptămîna trecută teroriștii au doborît cele două avioane Antonov lîngă Moscova, ce au vrut ei cu asta, pentru că e evident că au copiat modelul celor două turnuri World Trade Center. Oare au vrut să intre în două colhozuri gemene?

Ossama bin Lenin

Eu sînt MIG, tu fă-mă moale

După cum probabil că ați aflat deja de la Cătălin Radu Tănase, colecția de MIG-uri a României a sărăcit zilele trecute cu încă două exemplare, căzute-n barbă undeva în județul Mureș. Dintre distrugeri putem enumera un garaj din Cristești și un picior al unui sătean din Sântioana. După cum probabil că nu ați aflat încă, dar vă spunem noi, posesorul piciorului rupt se afla în timpul evenimentului exact pe budă, iar în momentul în care avionul a aterizat, el a zburat, spre compensare, cu tron cu tot. Evident, vom afla mai multe amănunte despre aceste incidente abia după ce vor fi examinate: cutia neagră a MIG-ului de la Cristești și cutia maronie a MIG-ului de la Sântioana.

Elice în Ţara Minunilor

Inspectorii de la Oficiul pentru Prăduirea Comerciantului

Inspectorii jefuitori sunt o specie pe cale de înmulțire. Ei acționează câte doi sau în grupuri mai mari, condiția esențială fiind coaliția unui inspector OPC, care intervine la nevoie, salvând situația.

Procedeul jafului, aproape fără cusur, este următorul. Se alege un magazin unde servesc de preferință femei, care sunt mai ușor de intimidat. Se alege, de asemenea, o oră fără clienți, cînd în magazin sînt doar cîteva muște. Inspectorul OPC rămâne în mașină, în timp ce acolitul intră în prăvălie, ca simplu client, mimând interesul pentru o anume marfă. Obiectul ales este unul nu prea mare, spre a fi dus ușor, și nici prea scump, spre a putea fi făcut cadou, ca răsplată pentru „indulgență". Falsul client intră, întreabă, strâmbă din nas, găsește nod în papură și prin întreaga sa atitudine – trădând siguranță, cunoaștere a legii și îndrăzneală mârlănească de „oficial" – dă de înțeles că e „organ" și că poate „face rău". Fără să se legitimeze, cere acte, se poartă ca la el acasă, cotrobăie prin mărfuri, eventual amenință, comunicând nivelul amenzilor pentru ipotetice ilegalități, inventate de cele mai multe ori. E drept că nu se descalță și nu se scobește în dinți cu unghia de la degetul mic. Intimidat, luat tare, vânzătorul sau patronul simte pericolul și oferă obiectul vizat la început, moment în care intrusul se înmoaie și, luând marfa, pleacă avertizând că altădată va fi mai sever.

Dacă patronul se ține pe poziție, atunci din mașină apare inspectorul OPC, care-l acuză de purtare necorespunzătoare cu clienții. Ba mai mult, falsul client indică acestuia unele nereguli constatate, de cele mai multe ori mărunțișuri. Abia acum patronul o bagă pe mânecă și, spre a nu fi amendat cu „cât prevede legea în astfel de cazuri", oferă fie obiectul cu pricina, fie o șpagă substanțială. După câteva astfel de descinderi, la căderea serii, inspectorii jefuitori au mașina și buzunarele pline.

O echipă de inspectori am găsit „la lucru" pe data de 6 august 2004, la magazinul „H" din Gura Humorului, unde se comercializează ferăstraie mecanice, manuale și accesorii. Pe bărbatul care ceruse „actele" și cotrobăise și-n magazia firmei, fără să-și decline identitatea, îl cheamă Popa Florian și e inspector la DGI Suceava, bugetar al Ministerului Agriculturii și Pădurilor. S-a legitimat doar după ce am apelat telefonic poliția (reclamând impostura și abuzul) și după ce și-a chemat în sprijin acoliții din mașină, printre care se afla Carmen Tănasă, inspector al OPC Suceava. În cele din urmă, spre a dovedi că a intrat ca simplu client, a achiziționat un ferăstrău manual. Super-cheltuială, până la urmă, bine că n-a plecat doar cu o juma' de pînză de traforaj.

Nicolae R. DĂRĂMUȘ

bursa șpăgilor

La SEIP Neamț,

Denunțătorul sună întotdeauna de 33 de ori

În spiritul de cinste maximă, sinceritate sinceră și transparență europeană care animă de nevoie instituțiile statului, Serviciul de Evidență Informatizată a Persoanei (SEIP) Piatra Neamț, de care vă povesteam în numărul trecut, și-a împînzit pereții cu afișe care îndeamnă persoanele care sesizează fapte de corupție să sune la numărul de telefon 21.04.10. Din păcate, acest număr are o problemă: e în centrala SEIP, care se află imediat pe stînga, cum intri în sediu, loc în care ar trebui să stea un ofițer. Ofițer nema! Telefonul sună și nu răspunde nimeni. Cel mult, dacă ai noroc, ridică receptorul tot un lucrător al SEIP care se află în trecere sau care, vorba aceea, stă pe acolo și negociază cu doritorii eliberarea în regim de extremă urgență a unui pașaport. La nici doi pași de telefonul acesta se află și telefonul public. Oameni buni, vă rugăm să vă gîndiți la una din cele mai absurde situații din cîte se pot imagina: dacă observi un lucrător care tocmai ia într-un ziar de la cineva o bancnotă sau mai multe și te repezi să suni la numărul de pe afiș, se poate întîmpla ca cel care ridică receptorul să fie chiar infractorul cu epoleți. Lejer, în timpul convorbirii, cei doi, denunțător și denunțat, pot să se privească galeș în ochi. Într-adevăr, astea da măsuri împotriva corupției! S-o obligi să răspundă la telefoanele care o dau în gît! Și ce credeți că ar putea să zică? Vorba ceea: „Greșeală!".

Alo-Qaeda

Descopery

Pietrele de bezoar și mărgelele de șarpe

În nordul țării mai persistă, pe ici, pe colo, credința că șerpii fac nuntă primăvara, când se adună cu miile, formează un ghem uriaș și se împerechează în grup ca suedezii. Din învălmășeala, spumele, veninul și sperma lor se formează o perlă de dimensiunile unei alune, numită „mărgeluța șarpelui", de culoare alb-irizată și cu proprietăți fantastice. Se crede că ține de foame și sete și te poate imuniza împotriva tuturor otrăvurilor și poțiunilor letale. Mărgelele de șarpe sunt calculi care conțin fosfați de calciu, produse de organele anumitor viețuitoare, al căror nume generic este acela de „pietre de bezoar". Cuvântul vine din persană, unde *pazahar* înseamnă „antidot împotriva otrăvii". Alchimiștii și vrăjitorii Evului Mediu foloseau bezoarul pe scară largă. Pietrele extrase din capul vulturilor se numeau „Aëtites" sau „Aquilenus"; cele din capul peștilor, „Aquilinus"; cele din capul cocoșilor, „Alectovia" sau „Alectorius"; cele din capul broaștelor țestoase, „Celonites"; cele din capul broaștelor râioase, „Bufonites" sau „Crapandia", iar cele din capul rândunicilor, „Chelidonius". Ocultistul și naturalistul Albertus Magnus vorbește în opera sa de pietrele extrase din capul dragonilor, „Dreconites", „Dracontia" sau „Dragonites", care erau cele mai valoroase nestemate din tezaurele împăraților Persiei. În medicină, numele de bezoar se referă la bolurile de păr eliminate de anumite erbivore, iar în zoologie, la o specie de capră de munte, *Capra aegagrus,* care trăiește în Grecia și Persia. Medicina tradițională orientală folosește și astăzi pietrele de bezoar, al căror preț poate urca până la 20.000 $ bucata. Profitând de naivitatea maramureșenilor, negustorii le vindeau la prețuri fabuloase, în secolul al XVIII-lea, mărgele de sticlă de Murano, sub numele de „mărgele de șarpe", obținute prin tehnica *mille fiori.* Un șirag costa cât prețul unei perechi de boi. Cu puțină vreme în urmă, tot cu mărgele și oglinjoare, negustorii au cumpărat de la alți boi mari hălci din teritoriul Africii.

Boul lui Columb

Povestea porcului (IV)

Bioporcul energetic

Mi s-a comandat o poezie linguşitoare de 300 de caractere. De unde dracu' să iau io suma asta cînd, oricît m-aş căuta, nu găsesc la mine nici măcar un caracter.

Adrian Păunescu care, în înhăitarea lui cu niște eminenți terapeuți dubioși, a descoperit, pe lîngă apa vie și hrana vie, minunea banilor vii

Când pe Păunescu l-a trădat sănătatea și colesterolul l-a băgat de câteva ori în spital, din pricina cirezilor de vite și a turmelor de oi pe care le înfulecase pe nemestecate, pe porc l-a lovit străluminarea și a descoperit leacurile băbești și buruienile strămoșești. Din lighioana care mânca la troc ce se nimerea, numai să fie mult și să nu se termine niciodată, se adăpa la jgheab cu crame întregi de vinaturi și făcea apologia pântecelui plin pe la toate parastasele comuniștilor, malacul a ajuns un neostoit apostol al curelor de slăbit. Să vezi numai ce misionar al prișnițelor de crețușcă și al clismelor cu sovârv a putut să iasă din anafura lui Marx și împărtășania lui Lenin. Ziceai că România-i farmacie, că Bârca e Noul Ierusalim, iar *Flacăra*, Grădina Maicii Domnului. Patrupedul s-a făcut erboristul crăpelniței de bășina-porcului, spițerul fierturii de coaiele-popii și rețetarul borhotului de puța-ciorii. De aici și până când era să ne ia benga pe toți, dar i-a băgat pe mulți în spital, n-a mai rămas decât un singur pas. A îmbrăcat cămașa morții și s-a încins cu o liotă de șarlatani, ce-și ziceau bioterapeuți. Un pârdalnic vindea praf de tibișir, îndoit cu pișat de aricioaică văduvă, iar altul pretindea că poate dovedi boala de zahăr cu gargară de cuișoare de potcoavă de iapă înțărcată, dar apucase să răpună deja o cinzeacă de inși în America de Nord, de unde a fugit de mânia târgoveților rămași să-și îngroape neamurile, în America de Sud. Tuturor acestor ticăloși și pârâți cu care își împărțea pe din două prada, Păunescu n-a încetat o clipă să le laude geniul, în paginile revistei *Flacăra*. Iar în preajma apocalipsei de pe stadionul din Ploiești, *Flacăra* a ajuns un fel de foaie de observație clinică a nebuniei care cuprinsese parcă întreaga Românie.

Cornel IVANCIUC

Gabriel Resources Gold Corporation otrăveşte site-urile din Roşia Montană

Să începem în trombă! Vom pierde un milion de cititori din cele trei, dar merită. Singurul lucru pe care vi-l cerem e să aveţi răbdare şi să citiţi pînă la capăt. Aşadar: „**Data:** 26.8.2004. **Subiect:** rosia m. **Autor:** rebel.miner. Plangi de soarta Rosiei si o sugi printre lacrimi, ca un bizon tampit ce esti. (...) textul scris de tine arata ca vrei sa devii o stea pe bolta curului“. Sau: „**Data:** 27.8.2004. **Subiect:** rosia m. Autor: rebel.miner. Ce-ar fi sa-mi iei cacatul la laba si basina la dans in timpul concertului?“.

În acest moment al lecturii, credem că vă întrebaţi deja, împrumutînd violenţa limbajului, ce Dumnezeu înseamnă asta? Păi, să vă spunem: toată povestea începe din momentul în care pe zona Roşia Montană a pus mîna firma Gabriel Resources Gold Corporation. Firma are un birou de relaţii cu publicul. Şef e un anume Adrian Dascălu. Zilele astea, la Roşia Montana s-a organizat FânFest, un festival şi un marş împotriva acestei iniţiative industriale. Festivalul are un site, site-ul are un forum. Pe forum intră cine vrea şi emite păreri scrise. La un moment dat, forumul FânFest-ului s-a împuţit rău de tot. O gaşcă de nickname-uri grobiene a împînzit site-ul cu mesaje precum cele care v-au făcut plăcere mai sus. Azi aşa, mîine aşa, pînă la urmă a fost chemat un hacker de treabă care, ştiind că fiecare calculator primeşte de la furnizorii de servicii de Internet un IP, un număr asemănător cu adresa de corespondenţă sau cu numărul de telefon, a descoperit că IP-ul computerului de pe care vin lăturile este acelaşi cu cel de pe care scrie Adrian Dascălu. Treaba era ştiută, oricum, de mult. Adrian Dascălu scrie comentarii pe site-ul oficial de cînd există această facilitate (aproximativ de un an). Şi acolo foloseşte mai multe nume, în funcţie de seriozitatea mesajului pe care îl trimite. Atunci cînd scrie ceva „pertinent“, se semnează cu Adrian Dascălu, iar atunci cînd scrie tîmpenii se semnează cu tot felul de „pseudonime“. Pe forum, Adrian Dascălu a intrat cu următoarele: Vali-N, vera, rebel.miner, DARIUS, Vio, LILI, alt localnic, ROSIANCA, crestin. Ca să încheiem, vă invităm în forum, să descoperiţi ce asemănare există între oamenii care lucrează pentru Gold Corporation şi peisajul pe care îl vor lăsa ei la Roşia Montană după ce vor fi isprăvit cu aurul.

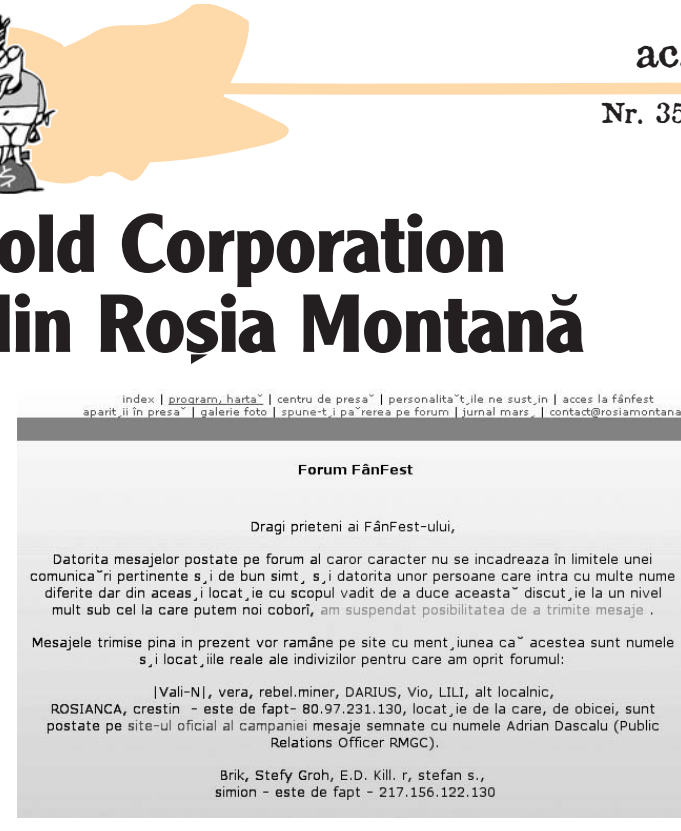

index | program, hartă˘ | centru de presa˘ | personalita˘t¸ile ne sust¸in | acces la fânfest
aparit¸ii în presa˘ | galerie foto | spune-t¸i pa˘rerea pe forum | jurnal mars¸ | contact@rosiamontana.

Forum FânFest

Dragi prieteni ai FânFest-ului,

Datorita mesajelor postate pe forum al caror caracter nu se incadreaza în limitele unei comunica˘ri pertinente s¸i de bun simt¸, s¸i datorita unor persoane care intra cu multe nume diferite dar din aceas¸i locat¸ie cu scopul vadit de a duce aceasta˘ discut¸ie la un nivel mult sub cel la care putem noi coborî, am suspendat posibilitatea de a trimite mesaje .

Mesajele trimise pina in prezent vor ramâne pe site cu ment¸iunea ca˘ acestea sunt numele s¸i locat¸iile reale ale indivizilor pentru care am oprit forumul:

|Vali-N|, vera, rebel.miner, DARIUS, Vio, LILI, alt localnic, ROSIANCA, crestin - este de fapt- 80.97.231.130, locat¸ie de la care, de obicei, sunt postate pe site-ul oficial al campaniei mesaje semnate cu numele Adrian Dascalu (Public Relations Officer RMGC).

Brik, Stefy Groh, E.D. Kill. r, stefan s., simion - este de fapt - 217.156.122.130

Domnul Adrian Dascălu are şi comentarii normale, pe care le trimite pe site-ul www.rosia montana.org. Pe 25 august, de pildă, Dascălu are următoarea observaţie: „**Subiect:** marshul national. **Autor:** Adrian Dascalu. Reporteri la fata locului relateaza ca marshul national impotriva proiectului a reusit sa mobilizeze doar 34 de plimbaretzi. Cum comentati asta, va rog?“. Acelaşi IP: 80.97.231.131. L-am rugat pe domnul Dascălu să ne spună ce părere are despre această coincidenţă. Despre cele cu porcării, postate pe www.rosiamontana. ro/fanfest/forum: „Nu sînt ale mele. În nici un caz. Eu am laptop şi mă conectez cu Zapp, prin mobil, oriunde m-aş afla. Sigur, trimit mesaje şi de la birou. Am auzit ce se zice, că ar fi ale mele, dar nu e adevărat. Biroul meu e deschis, pot fi şi alţii care au folosit calculatorul. Să nu credeţi acuma că aş afirma că e o vînzoleală pe aici, dar nu sînt singurul care intră aici.“ Despre cele cît de cît civilizate, pe care le postează pe www.rosiamontana.org.: „Da, acelea sînt ale mele“. A fost Adrian Dascălu, PR Officer al Gabriel Resources Gold Corporation.

Alexandru VĂRZARU
alexvarzaru@yahoo.com

protecţia presei

Legea lui Dâncu şi ordinea lui Vasile

Obiectul muncii unei gazete este, în definitiv, scrisul – iar în România acest scris nu se rezumă la articole. Fiindcă, prin grija şi uneori prin grijania autorităţilor cu obiceiuri comuniste, presa trebuie să scrie, înainte de articole, kilometri de cereri şi uneori chiar plîngeri. A păţit-o *Gazeta de Cluj,* care, neputînd scrie un articol din cauza relei voinţe a înalţilor funcţionari de stat, s-a apucat să scrie o plîngere la judecătorie. O plîngere împotriva lui Vasile Dâncu, ministrul Informaţiilor Publice, pentru încălcarea legii privind liberul acces la informaţiile de interes public. Ce a făcut Dâncu (sau ce n-a făcut) e că n-a răspuns la o solicitare a *Gazetei de Cluj* privind organizarea unei licitaţii pentru dotarea Centrului de Informare NATO din cadrul Bibliotecii Judeţene „Octavian Goga“ din Cluj. Deşi ziarul a cerut datele cu vorba bună, ministrul Dâncu a preferat să răspundă cu omisiunea, încălcînd o lege pe care chiar el a făcut-o. De unde rezultă că pentru pesedişti e mult mai uşor să scrie o lege decît s-o respecte – deşi pentru mulţi dintre ei nici scrisul nu-i un lucru tocmai la îndemînă.

www.freeex.org

poliţia presei

La manifestaţia „anti-Bîstroe“ de săptămîna trecută au lipsit 21 de milioane de români. Toţi ceilalţi – cîteva sute de reprezentanţi ai unor sindicate, organizaţii de mediu, ziarişti – au fost prezenţi. Un ziarist otrăvit de la *Adevărul* scrie: „Iniţiativa ar fi trebuit să aparţină sutelor de organizaţii neguvernamentale care se declară ecologiste şi cer pentru activitatea lor bani de la structurile europene şi internaţionale. N-a fost aşa, ba chiar nu s-a remarcat picior de ecologist la miting“. Hai, să mori tu! Că *Adevărul* nu înghite organizaţiile neguvernamentale care „fără să facă nimic, primesc bani“ e dreptul lui. Însă acolo au fost reprezentate cîteva zeci de organizaţii de mediu despre care ziarul scrie că n-au existat. Deşi au luat bani. Asta spre deosebire de ziariştii de la *Adevărul,* care, dacă iau bani, ştiu cum să scrie despre Roşia Montană.

Mircea TOMA

Anacronica TV

You, Sexy Mother Father!

Am văzut în week-end-ul ăsta mai mulți cetățeni de culoare în filme decît am văzut la proba de 200 de metri de la Olimpiadă. Alde Ice Cube, Method Man, DMX sau Snoop Doggy Dog. Rapperi-actori. Am avut astfel oportunitatea de a trasa principalele calități ale filmului *noir* de mîna a 5-a. 1) Cea mai directă și mai de succes modalitate de comunicare a umorului este „Prrrrrrrt!". Adică flatulația. Lungă, oftată, cu o frecvență și intensitate variabile de la un capăt la celălalt, și terminată în „t" sau „e". 2) Nu am reținut numele personajelor, pentru că pe majoritatea le chema la fel: „Uazaa", „Yo", „Brou", „Sistă", „Pusii" și „Bici". Singurii care aveau nume și prenume erau „Gaddem Nigă" și „Ma Men". 3) Mulți se pricepeau la niște sisteme de operare (O.S.) de care eu n-am auzit. Tot timpul ziceau „I'm gonna Fry O.S." sau „Kik O.S.". Eu folosesc Mac O.S. X și sînt mulțumit. 4) Tuturor le plăcea laptele, că vorbeau încontinuu cu „I wanna lichid" și „Mother Vacă". Pînă la finalul filmului, Mother Vacă nu a apărut. De Father Vacă nu a zis nimeni nimic. Totuși, am văzut un țăran alb pe care îl chema „Bo", da' ăsta parcă era din alt film.

Cătălin MATEI

Fault în careul de 16 mm

M-am uitat la Manchester-Dinamo, pe TVR 1, și, pentru prima dată în cariera mea de telespectator amator, mi-a fost milă de comentator. Astăzi, comentatorul Cornel Dinu. E clar că nu este deloc floare la ureche, precum preluările și pasele pentru jucătorii englezi, să te confunzi cu istoria cîinilor, să vezi atîtea și atîtea garnituri complete vîndute pe mărunțiș cam de o juma' de BMW pe la ruși și ucraineni și să te străduiești apoi să convingi privitorii că Dinamo a visat măcar să pună în pericol trupa de preșcolari a lui Sir Alex Ferguson. Dar să ajungi să lauzi cele 8 pase consecutive din propria jumătate mai abitir decît, să zicem, o medalie la olimpiada internațională de matematică, să dai cu capul de tavan la un șut ca de femeie, iar la golurile încasate de împiedicații tăi să te enerveze un arbitru atît de tare încît să-l faci „semnalizator de cale ferată", asta n-o mai pricep, ține deja de limbaj vulgar și „violență moderată". Mă întreb ce ieșea dacă băieții de la Dinamo reușeau să aibă vreo ocazie de gol, să execute vreun dribling sau, surpriză, să se țină pe picioare tot meciul.

Marius Tușă Show

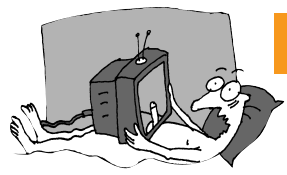

Trampa și ecranul

★ Vara asta n-am fost la mare. Pe motiv de manele, de mîrlani, de telegondole, de progrese ale turismului românesc etc. Și pentru că aveam un sentiment de neliniște metafizică, de teamă, un sentiment indescriptibil, care pulsa ca un abces la măsea. Nu știam ce este; nici noi și nici psihanalistul nostru, care ne-a trimis mai întîi la Oedip, apoi acasă. Zilele trecute am primit răspunsul, auzindu-l pe Viorel Matei, corespondentul din Constanța al Prima TV, povestind că „Litoralul e aglomerat, iar cearșafurile sînt unul lîngă altul". Ne-am luminat și am realizat spaima noastră prostească: de-aia n-am mers noi la mare, fiindcă ne închipuisem că, pe plajă, cearșafurile sînt unul peste altul și ne temeam să nu ne pomenim, deasupra, cu niște babe obeze!

★ Mai deunăzi, o tanti de la jurnalul *Focus* vorbea în legea ei ceva despre „scumpirea prețurilor carburanților". Dacă e să o luăm logic, așa cum facem noi de obicei, scumpirea unui produs înseamnă creșterea prețului acelui produs, nu? Prin urmare, „scumpirea prețurilor" înseamnă că a crescut prețul prețurilor, nu? Așadar, înțelegem de aici că prețurile astea sînt și ele niște produse, ca ouăle, chiloții sau peștele. În plus, sînt și produse perisabile, care nu pot sta prea mult în rafturi, fiindcă vedem deseori prin vitrine anunțuri tip „Prețuri noi", „Prețuri estivale" (adică așa, de vară, ca salamul uscat, pesemne). Mai mult, produsele astea sînt și pe dimensiuni, bănuim, fiindcă am văzut scris undeva „Prețuri mici". O să mergem și noi la prăvălie să cerem un sfert de preț nou, estival, fără os, număr mic, de damă, de copii.

★ De 23 August, cei de la Prima TV ne prezentau variante avantajoase de amenajare a sălii de baie. Noi am reținut din interesantul material o cadă de baie, care costă vreo 600 de milioane de lei, avînd tot felul de beculețe colorate, CD-player și chiar dispozitiv de făcut bulbuci. Amintindu-ne proverbul ăla, „prea sărac să cumpăr ceva ieftin", ne-am gîndit că, uite, bugetarul român și-ar putea scoate pîrleala cu așa o cadă, dînd drumul la aparatul de făcut bulbuci, să crape vecinii de ciudă auzindu-l prin perete și închipuindu-și că are bani să-și ia fasole din piață.

★ La televizor a apărut un spot publicitar nou, care face reclamă la ING și la planurile financiare pentru copii. În respectivul clip am văzut diverși micuți care spărgeau bibelouri, aruncau rufe pe geam, făceau zoaie prin casă cu stropitoarea etc., iar pe micul ecran, în timpul ăsta, scria că „ar putea fi critic de artă, respectiv paraşutist, meteorolog" etc. Oare ce ar trebui să facă un copil pentru ca părinții lui să se gîndească: „ar putea fi parlamentar"? Probabil să doarmă toată ziua cu degetul în nas.

★ Am prins pe B1 TV un promo la emisiunea *Economia în 60 de minute* și ne-am gîndit că, dacă ar avea doar specific strict național, ea s-ar putea numi cu succes „Economiile românilor, spulberate în cinci secunde".

★ Cu prilejul meciului dintre Manchester și Dinamo, din televizor s-a auzit ceva despre un „fair-play al jocului", așadar bănuim că domnii comentatori or fi învățat la școală limba rusă sau maidaneza, fiindcă „fair-play" înseamnă taman „joc cinstit". Dacă nenea cu pricina ar fi zis „fair-play al jocului cinstit" mai mergea: ne-am fi închipuit că vrea să facă o poantă, chiar proastă.

★ Președintele Iliescu a fost la aeroport să le întîmpine pe micile, dar premiatele gimnaste românce. Le-a adus flori. Le-a îmbrățișat pînă li s-au bulbucat ochii. Părea și el sportiv: nu avea costum, ci o jantilică subțirică. Năstase n-a fost la aeroport. Poate nu-l interesează gimnastica. Sol are, destul, intra și extravilan. Paralele îl dau afară din casă. Are și bîrnă, deși vede paiul din ochii altora. Și la măciuci e bun. Cît despre inele, de astea se ocupă doamna Dana și niște membri de vază ai PSD, concurenți la proba de ghiuluri și brățări.

★ Ne exprimăm regretul că n-am știut în ziua respectivă, așadar n-am putut să ne prezentăm omagiile la momentul potrivit (dar mai bine mai tîrziu decît defel), dar de-abia după aia am aflat de la televizor că miercuri a fost sărbătoarea Sfinților Adrian și Natalia. La mulți ani, domnu' premier, să ne trăiți! Chiar ne întrebam, cu ceva vreme în urmă, cînd pică Sfîntul Adrian, deoarece, poate nu știți, de Sfînta Maria, cîntăreața de muzică populară Maria Ciobanu s-a retras din activitate, spunînd adio publicului.

Bun Internetu' ăsta, că găsești de toate pe el, nu trebuie să umbli din curte în curte sau să sari din balcon în balcon. Dar sînt nevoit să recunosc că, dacă vrei să furi ceva de pe web, o zacuscă, un cadru de bicicletă, se complică treaba, că-ți trebuie parolă. Așa că rămîn un clasic, adept al hoţoaicei, fan al pontoarcei şi un maestru al pisicii legate cu şnur.

George Pruteanu, convins că e mai bine codaş la oraş decît pe site-ul tău ocnaş

★ Duminică, pe la prînz, în emisiunea *Lux Design* de pe OTV, o tanti a emis un adevăr mare. Întrebată, pe stradă: „Ce vă nemulțumește?", ea a răspuns așa: „Statul pe loc a tot ce merge-n țara asta".

★ Băieții ăia doi care comentează Formula 1 la TVR ar trebui să-și pună niște monitoare mai mari. Nu de alta, dar am observat că, pentru ei, ăla care e pe ecran în momentul ăla e pe poll position. Chiar dacă nu a depășit nimeni pe nimeni, în poll position au fost pe rînd Schumacher, Raikonnen și Klien. Cînd, de fapt, era doar Raikonnen (felicitări pentru Belgia, Kimi!). Ce să facă și ei, dacă nu e ca la fotbal, să li se vadă numerele de pe tricou.

★ George Pruteanu m-a înnebunit efectiv cu prostia lui de site. A fost la emisiunea lu' băiatu' lu' Păunescu de la OTV și a venit cu laptop-ul. Orice întrebare îi punea omul, el îl trimitea la site. Am fost pe site-ul lui de două ori. Așa că am un fragment de mesaj pentru domnu' Pruteanu: „Lasă-mă, dom'le, cu site-ul ăla în pace. Și ce dacă l-ai făcut matale cu mîna matale? Mai bine i-l dădeai lu' un băiat să ți-l facă. Ar trebui inclus în manualele de Flash la capitolul «Așa nu!». E un coșmar al layout-ului! Motion Tween-ul e ca inexistent, de Action Script nici n-ai auzit și se vede de la o poștă că n-ai pus mîna pe manualul de Fireworks MX. Păi, normal, dacă ai cerut librarului manualul de «Artificii MX»...".

★ Am văzut filmul ăla cu Tina Turner și viața ei, cum a bătut-o panarama aia de bărbat-su pînă a făcut-o vedetă. Tată, Cornele, n-ai putut să mă bați și pe mine mai mult, să ajung și io ca aia pe scenă sau măcar să am păr ca al ei?

★ Pentru că colegul responsabil cu OTV e plecat în concediu și cineva trebuie să aibă grijă de găleata de gunoi, săptămîna asta am ținut mîna la nas și am încercat de cîteva ori Oglinda cu degetul pe telecomandă. Prima dată, pe vineri noaptea, am prins emisiunea *Dan Diaconescu în Direct în Reluare.* Citez din Dan Diaconescu: „...Îl avem invitat în studio pe domnul Fane Spoitoru. Domnia sa își va exprima poziția dînsului cu privire la domnul Nuțu Cămătaru". N-am urmărit mai departe „poziția exprimată" de „domnul Spoitoru", așa cum nu m-au interesat nici punctele de vedere ale domnilor Fane Căpățînă, Florin Salam Fermecătorul sau ale doamnei Mama Omida, care probabil că spărgeau semințe în off, așteptîndu-și civilizat rîndul la emisiune.

★ Sărăturile de la tramp-bulină (că tot sîntem la rubrica *Trampa și ecranul)* de sîmbătă seară din cadrul Olimpiadei ne-au dat prilejul să facem cunoștință cu sportivul american John Waterfield, un tip care a cîștigat prima medalie la sărituri cu prilejul botezului său, cînd s-a aruncat în triplu salt în ligheanul cu apă sfințită. Colegii săi: George Emptypool, Stephen Deepsea, Martin Jumpinside și Tom Areuswimming au fost total inhibați și de aceea nu s-au mai prezentat.

★ A apărut un lapte nou căruia îi laudă calitățile o vacă simpatică: Fulga. Mie unuia mi se pare un nume cam nepotrivit pentru o vacă. Mulga mi s-ar fi părut mult mai realist. Să înțeleagă și copiii născuți la bloc că vacile nu umblă cu Tetra pack-uri între picioare.

Tupeu 2004

Cînd vine vorba de Iliescu,

Nu există părere fără uscături

S-a dus Iliescu să inaugureze Canalul Dunăre-Marea Neagră și l-a plesnit Kucima la cutia ucraineană cu Canalu-n cap! Cînd a zis Ivan de la Kiev: „Delta, pașol na turbinca!“, Iliescu s-a făcut mic ca o muscă și s-a băgat în urechea ONU, cică să-l critice. Numai că ONU s-a scărpinat cu unghia mare în ureche și l-a azvîrlit cît colo pe gîndăcelul de Colorato Ion Iliescu. „Iliescu, pașol na Tîmpești-Livezeni!“, i-au zis străinii lui Iliescu, bazîndu-se pe creditul de mare curajos al lui Nea Nelu. Și și-a arătat Nea Nelu curajul: la țară, unde-i place lui mai mult să scuipe pe FMI, Banca Mondială, morții, capitalism, anafura, sfînta proprietate, dumnezeii, americanii, legionarii, Regele, Coposu. Să vedem de ce sînt în top Tupeurile lor:

Mega-Tîmpeu 2004 (3 puncte): **Ion Iliescu.** La actul istoric de la 23 August 2004, Iliescu a întors coarnele împotriva democrației. După ce că n-a înțeles din libertate decît tehnologia care îi permite să vadă acum *Pistruiatul* și pe DVD, Iliescu se răstește la proprietate, de parcă ar fi Brigăzile Morții SS față cu vecinii lui fără WC la casă din Oltenița: *„Am făcut această prostie istorică cu împroprietărirea“*. Iliescu o face pe prostul: păi, dacă pădurea rămînea la stat, o furau numai unii, de ajungeam să ne cumpărăm brazi de Crăciun de la Breaza importați mai întîi prin Chile de Triță Făniță!

Șmecherie 2004 (2 puncte): **Adrian Năstase.** Adrian Năstase a luat la mishto Comisia Europeană, de parcă fața de Wermacht a lui Verheugen ar lăsa loc pentru caterinca bronzată a lui A. Năstase: „Dacă apare o anumită problemă, Jonathan Scheele știe unde este MAE și poate afla amănunte“. Diferența de la seriozitatea gulerelor albe de la Bruxelles la caterinca Guvernului de la București e ca de la Adrian la *Arian Năstase*, ceea ce nu e cazul.

Tupeu 2004 (1 punct): **Corpul de Control al MI.** Deși presa a atras atenția asupra grosolăniei cu care s-a luat măsura demiterii comisarului-șef Safta de la Poliția Medgidia – pentru nerespectarea secretomaniei ceaușiste din sistem – Corpul de Control al MI a păstrat sentința în cazul polițistului civic de la Medgidia: comisarul „a indus suspiciuni privind existența unor interese și intervenții pentru o soluție favorabilă agresorilor“ secretarului de stat Pretor de la CNA. Cînd se știe că așa e de cînd Pămîntul – bătăușii lui Iliescu vor fi apărați de Justiția lui alde Stănoiu și compania, iar curajoșii vor fi loviți sub centură de Securitatea lui Ceaușescu. Păcat – un polițist aveați și voi, bă, și l-ați dat afară! Îmi depun carnetul de șofer în semn de protest!

Știu, tataie, sună bine să ai pădurea ta. S-asculți păsăricile tale, să dai cu o piatră după veveriţele tale... Da', dacă e s-o luăm practic, îți dau doar un exemplu obiectiv: bunica Scufiței Roșii. Stătea în pădurea ei? Stătea. A dat de dracu'? A dat. Ei, mai vrei pădure? Nu? Următorul...

Ion Iliescu, apărătorul proprietăților de stat și de partid, convins că, decît să pună țăranii pădurea în sobă, mai bine s-o pună baronii în conturi

Și acum, să vedem ce s-a întîmplat în topul general ***Tupeu 2004:***

1. Ion Iliescu	34 puncte
2. Adrian Năstase	20 puncte
3. PSD	13 puncte

Scrisoare deschisă cu drujba

Domnule Ion Iliescu, nea Nelule

Ca să ți-o spunem pe aia dreaptă, ne-am cam săturat să te tot contrazicem. Ne ajunge și nouă, mai ales că acum ești spre sfîrșit de mandate. Așa că ne-am decis să te aprobăm: da, ai dreptate, mare prostie am făcut noi cînd am aprobat retrocedările. Mai ales cu privire la păduri. Le-am dat prea repede, încă mai puteau tăia pesediștii ani buni din ele. Așa, le-au luat niște țărani care, de bucurie că-s ale lor, vor să le distrugă. S-au obișnuit de atîția ani fără pădure, încît nu o mai văd din cauza copacilor pe care i-a tăiat Romsilva. Ar mai fi ceva: după cum se știe, fărîmițarea pădurilor va duce la slăbirea forței lor. Viața va dovedi fără tăgadă că nici un actual amărît de reîmproprietărit nu-și va putea face cabane de vînătoare și castele ca șefii de la Romsilva, din vremurile în care pădurile erau ale statului! Fraierii!

Cumnații Jderi

dosarele chiX

Marius Drăghici recită pentru dumneavoastră:

Vine toamna, bine-mi pare,
La Vama Borş, Vesa intră la răcoare
Şmecherii trădează Alianţa
Pentru măzărea de aur din Constanţa,
O româncă a găsit la Londra vacă de muls:
E Ioana, chiar nepoata lui PSD-Cluj-Rus!

Vămii Române îi cam iese Borşul pe nas

După ani de zile de scandaluri de presă, Ionel Blănculescu l-a destituit pe şeful Direcţiei Regionale Vamale Oradea, Călin Vesa. Despre acest Călin ştia tot satul că e prieten la cataramă cu Fraţelii italieni transportatori aciuaţi prin Borş, cu care se mai vînătorea sau se mai motociclea (deh, aveau motoare scumpe!) prin judeţ. Nişte paşapoarte expirate ne-au explicat însă că nu acestea au fost motivele destituirii lui, ci altele mult mai grave, puţind de la o poştă a euro de calitate. Nominalizat în Armaghedonul Drogurilor ca protector al traficanţilor şi chiar consumator, Vesa a ajuns dependent de un volum mare de datorii vamale neîncasate (îi scutea pe agenţii economici contra „sfintei zecimi“, ca să nu mai vorbim de încheierea de acte constatatoare după 2-4 ani de la data emiterii declaraţiilor vamale de tranzit sau de operaţiuni de vămuire efectuate fără prezenţa în vamă a mărfurilor. La ce bramburealã şi corupţie era prin Vama Borş, ajunseseră şoferii de TIR să completeze ei înşişi documentele statului, mai ales că unii ştiau chiar şi parolele de acces de la computerele inspectorilor vamali! N-ar strica însă ca Blănculescu să caute în ograda UM 0962 Bihor (fosta Doi şun Sfert) şi niscaiva dosare (trei la număr) cu care l-ar putea trimite liniştit în concediu de reeducare pe Vesa.

Cine trădează Alianţa – la Constanţa

După ce că abia respiră pe la Constanţa, fiind mai mereu cu capul sub apă, Alianţa D.A. mai şi colcăie de trădători care servesc cauza PSD-ului şi a lui Radu Mazăre. Cel mai recent caz consemnat este cel al consilierului judeţean Nicolae Buriac, care la ultima şedinţă a CJ a votat cot la cot cu PSD şi PRM, deşi colegii săi din PD-PNL părăsiseră deja locul faptei din cauză că primiseră foarte tîrziu mapele cu proiecte. Culmea este că Buriac era promovat de către El Comandante Stelian Duţu şi pe listele PD pentru parlamentare, el fiind înfipt ţeapăn pe locul patru între candidaţii pentru un mandat de odihnă în Camera Deputaţilor. Se bănuieşte că avîntul pesedist vine de la faptul că omul deţine o firmă de construcţii ce meştereşte şi dînsa pe platforma de la Cernavodă, iar fără îngăduinţa Puterii ar prinde lucrări doar în vastul domeniu al frunzelor pentru cîini. Pînă la urmă, Buriac a fost exclus vineri din PD, dar a rămas mînă de nădejde pentru majoritatea lui Mazăre din CJ. Alt exemplu de pedist care se află pe listele pentru Parlament şi trage cu pesediştii este Hristu Tararache, prieten de nădejde al primarului şi fost patron al clubului de striptiz în care a fost bătut cu sînge rece şi pumni fierbinţi şeful Cercetărilor Penale de la Poliţia Municipiului Constanţa, Vasile Ionescu. Tararache a fost adus în PD de Dănuţ Moisoiu, alt măzărist. Dănuţ Moisoiu este membru în Consiliul Local. După cum am mai scris, una din firmele lui asudă la reţeaua de gaze dintre Mamaia şi Năvodari, iar membrul său superior tresaltă ori de cîte ori e nevoie ca proiectele lui Mazăre să treacă prin şedinţele de consiliu mai ceva decît echipajul nostru de 8 + 1 cu cîrmaci prin apele de la Atena.

Nepoata lui Rus distruge turismul cu binecuvântarea partidului

Partidul are un cirac bogat, Ioan Rus, care are o nepoată săracă cu duhul, Ioana Rus. Unchiul, telefonul, partidul şi Agathon au trimis-o pe Ioana la Londra, în stagiu la Biroul de Informaţii Turistice al României. Cum acolo respira o altă stagiară, Maria Iordache, Agathon o elimină pe Maria, ca să-i facă loc Ioanei. Singurele ei activităţi sunt imensa gaură lăsată în buget şi un enorm scandal în care îl atrage pe ambasadorul României la Londra, Dan Ghibernea, pe care Ioana îl acuză că a hărţuit-o sexual. Exasperat, Agathon vrea să o mute la Varşovia, dar unchiul, telefonul şi partidul nu sunt de acord, că Ioana vrea la Bruxelles. Ca să-i facă loc într-o locaţie deja ocupată, Agathon îl mută pe şeful biroului de la Bruxelles la Istanbul, iar pe cel de la Istanbul, Octavian Arsene, la Londra. Pentru că a preluat gaura bugetară a Ioanei cu zâmbetul pe buze, Octavian Arsene va fi recompensat de Agathon cu un post de director la Agenţia Naţională de Turism. Ajunsă la Bruxelles, Ioana este preluată de ofiţerul de Interne Silaghi, de la Misiunea Permanentă a României, care o învaţă o serie de trucuri miliţieneşti de tras chiulul şi de dat cu vastul în banul bugetar. Speriat de pătania lui Ghibernea, Ion Jinga, ambasadorul României la Bruxelles, vorbeşte despre Ioana ca despre Ioana d'Arc. Care se visează pe cai uriaşi şi trage sfori pentru a fi angajată la ambasadă. Unchiul, telefonul şi partidul o angajează pe 13 august curent la Misiunea Permanentă a României pe lângă UE. În locul ei, partidul o trimite pe Ileana Vlădoiu, care preia gaura bugetară cu zâmbetul pe buze. Prima faptă bună pe care o comite este că Ioana se mută din garsoniera plătită de stat cu 300 de euro pe lună în apartamentul decartat de partid cu 870 de euroi pe lună. A doua, că îşi duce veacul în discotecile Bruxellesului, iar a treia, că îşi parchează aiurea maşina, iar amenzile sunt plătite din banii mei şi-ai tăi, stimate cititor rămas cu gura perplexă de indignare.

Biroul de Investigaţii

codrul bunelor maniere

Popa SNP şi-a construit sucursală

Ion Popa-SNP, fostul director al celei mai mari vaci de muls a României, arestat şi eliberat din mâinile procurorilor brăileni, prinţul benzinei şi motorinei pentru mai toate guvernările, consilier al lui Adrian Năstase – acest om ocupat şi-a construit propria oază de linişte. Sucursala personală a lui Popa este dotată cu teren de tenis, camere şi, potrivit martorilor imobiliari, o mobilă ţţţ! de scumpă. Camere cu nemiluita, cel puţin opt, mansardată, termopanată, ehe, şi tot tacâmu'. Terenul de vreo 2 ha este în cea mai luxoasă zonă a Ploieştiului, cartierul Albert. Străduţa a fost luminată şi gazificată rapid de la instalarea lui Popa. Să vă trăiască, domnu' Popa. Bănuim că salariul de director general la Petrom a fost suficient de mare cât să nu investiţi în vilă şi alte economii pe care cu greu le-aţi adunat de-a lungul funcţiei.

Popa-vostru

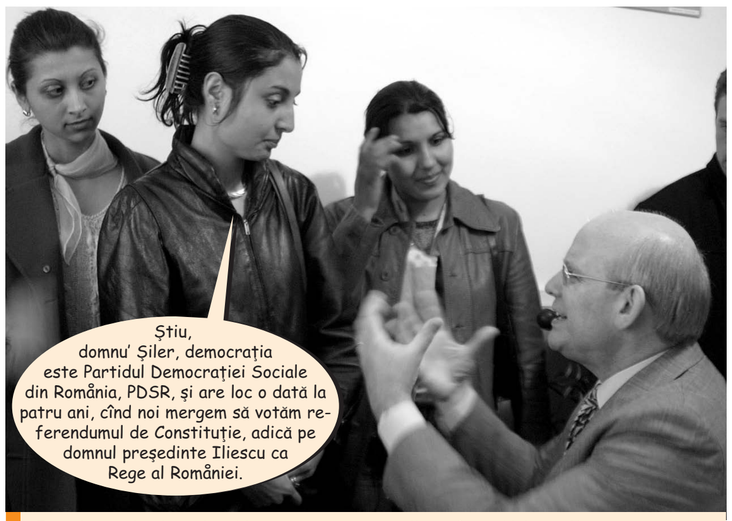
Ştiu, domnu' Şiler, democraţia este Partidul Democraţiei Sociale din România, PDSR, şi are loc o dată la patru ani, cînd noi mergem să votăm referendumul de Constituţie, adică pe domnul preşedinte Iliescu ca Rege al României.

Jonathan Scheele, cel mai bun raportor preţ-calitate între Uniunea Europeană civilizată şi semidemocraţia lui Adrian Năstase

Ca fostă ministră a Justiţiei, am încercat să fiu cinstită jumătate de oră. Nu, nu se poate, mă doare capul de nu mai pot. Aşa că, hai să vedem noi cît dracu' au pus în plic nerușinații ăştia care caută dreptatea.

Rodica Stănoiu care vrea să facă parte din Noul PSD pentru că are nişte cotizanţi mai vechi pe care nu vrea să-i încurce cu promisiunile

Acum, fie vorba între noi, bărbaţii, domnule preşedinte, vom încerca să nu fim absurzi. Nu vrem să se spună că din cauza Ministerului Culturii am scăzut natalitatea în România. Am discutat deja cu consilierii mei pe probleme de eros solitar ca numai filmele porno cu scene amoroase de duzină să necesite aprobarea noastră. Asta vrea a spune căci un *soixante-neuf* artistic, un „anal medieval" sau un *boule de neige* de excepţie vor ajunge pe ecrane în versiune originală. Bunînţeles, în jurnalul de completare, spectatorului i se va aminti că totuşi banalul vagin rămîne principala sursă de revigorare a norodului. Restul, nea Ioane, e plăcere pură!

Răzvan Theodorescu, un ministru hotărît să elimine din cultura românească toţi corupţii care, la adăpostul unor legi întunecoase şi imunităţi discutabile, strigă agramat în sală „Fut-e-o, bă-i!"

dosarele chiXXL

Vai, domnule Roman, ştiţi ce puţină dreptate e în ţara asta? E atît de puţină încît nici nu ai cum s-o împarţi. De aia se şi vinde atît de scump.

Petrică Roman stînd de vorbă cu Maria Huza, preşedinta Tribunalului Bucureşti, care i-a cîntărit profitabil pe infractori cu „ocaua lui Huza"

CSM, prins cu corupţia mică

„Judecătorul Motirlichie a condus beat, procurorul Pretula e bracon ier, procurorul Iacobescu face afaceri cu porci şi procuroarea Tutcaş a dispus soluţii de clasare, falsificând semnătura şefului ei, procurorul Schiţiu a făcut un fals în acte – toţi au fost excluşi din magistratură" – titra un cotidian pe prima pagină săptămâna trecută.

Recenta umflare în muşchi a Consiliului Superior al Magistraturii care a dat afară cinci procurori şi un judecător este un simplu exerciţiu la paralela Justiţiei pentru îmbunătăţirea imaginii publice. De fapt, CSM-ul nu şi-a făcut treaba nici măcar pe jumătate. Dovadă: au fost excluşi doar beţivii şi plastografii din magistratură, nu şi procurorii, colegii lor, care i-au anchetat şi i-au scos basma curată pentru faptele penale. Astfel, din cei cinci magistraţi eliminaţi din profesie vor răsări tot atâtea cabinete de avocatură de succes care vor folosi aceeaşi poteca spre deciziile foştilor lor colegi.

Ca să-şi arate cu adevărat muşchii, CSM-ul ar trebui să înceapă cu judecătoarea Maria Huza, preşedinta Tribunalului Bucureşti. Să clarifice 'mneaei colegilor din Consiliul din care face parte cum compania unde soţul său, Ion Huza (fost vicepreşedinte la Olt), era administrator a primit cadou de la APAPS-Muşetescu 70% din toate spaţiile comerciale ale României care au aparţinut reţelei de magazine Romarta. Cadoul de 300 de milioane de dolari a adus ceva belele pe care firma unde lucra Huza-soţul le-a rezolvat cu succes. Chiriaşii daţi afară din spaţiile comerciale din toată ţara s-au judecat cu firma huzului chiar – coincidenţă – la Tribunalul Bucureşti, indiferent dacă erau de la Ploieşti sau de la Cucuieţii din Deal. Lista ar putea fi completată copios. Procurorii Onica A., Gheorghe P., Constantinescu R. şi Tanase M., de la Parchetul Buftea, procurori care au consumat vapori de benzină din paharul unor infractori, au primit o penalizare de 5% din salariu. Judecătorul Aurel Fărcaş, de la Târgu Mureş, este implicat în camătă, activitate din care s-a ales cu bani, nişte plângeri la Parchet şi o grenadă aruncată noaptea în curte. Fărcaş apare şi în interceptările telefonice făcute de SRI în cazul judecătoarei Ciucă drept intermediar de trafic de influenţă. Prim-procurorul Valerica Vasai, de la Buzău, care a eliberat consţiinţele a doi patroni şi pe cea a şoferului lor de apăsarea acuzaţiilor de instigare şi viol cu perversiuni sexuale asupra unei tinere mame, e binemersi şi acum. Procurorul Puiu Radu, din Râmnicu Sărat, şi-a oficat toţi colegii când i-a publicat soţia, la procesul de divorţ, averea acumulată din salariu. Sau să se uite CSM puţin prin activitatea procurorului Niţă de la Zimnicea, care a permis transformarea în saci de box pentru odraslele sale a doi ofiţeri de poliţie. Vom reveni.

În atenţia lemnului din capul preşedintelui Iliescu

O invazie de lăcuste fără precedent, ameninţă România

Cârdăşia dintre mafia pădurilor şi PSD a ieşit la iveală. Partidul îşi recompensează clienţii, actuali sau foşti directori de direcţii silvice. Cap de serie este Ion Dumitru, directorul Regiei Romsilva, pus pe listele de deputaţi ale Dâmboviţei. Dumitru este în ancheta PNA, pentru sponsorizările ilegale de peste 30 de miliarde de lei, făcute din bani publici, şi pentru transferul ilegal a 30 de hectare de pădure la Snagov. Seria clienţilor Puterii care se regăsesc pe listele Parlamentului este asta: Costel Preda, fostul şef al Direcţiei Silvice Târgovişte, omul lui Năstase, figurează pe listele Senatului. Gheorghe Nechiforel, fost şef direcţie Suceava, este omul lui Cozmâncă. Deşi acuzat că i-a favorizat pe deputaţii Crăciun şi Târâţă să intre în posesia a 6 milioane de metri cubi de lemn, proveniţi din doborâturile de vânt, şi că a împroprietărit cu 800 de ha de pădure diverşi şmecheri, Nechiforel va candida la Cameră. Ion Terea, director la Sibiu, omul magnatului Ilie Carabulea, va candida la Cameră. Mihai Clinceanu, fost director de direcţie la Ploieşti, omul lui Năstase, va candida la Cameră. Aurel Filip, director la Baia Mare şi omul lui Puiu Paşcu, care a transformat Maramureşul într-un deşert selenar, va candida la Senat. Mihai Stepănescu, director la Reşiţa, omul lui Ilie Sârbu, va candida la Senat, iar fostul director Ioan Chisăliţă, la Cameră. Gheorghe Rusu, director la Botoşani, omul lui Cozmâncă, va candida la Cameră. Sever Şter, director la Satu Mare, care coordonează transporturile de material lemnos în Ungaria şi Austria, pe-o mână cu Poliţia de frontieră şi omul lui Puiu Paşcu, va candida la Senat. Costel Bobic, director la Târgu Jiu, omul lui Nicolae Mischie, va candida la Cameră. Cornel Pitiş, director la Buzău, omul magnaţilor Posea şi Hayssam, va candida la Cameră. Iar Relu Rădulescu, director la Râmnicu Vâlcea, omul lui Triţă Fănilă, va candida la Cameră. PSD susţine că şi-a reformat rândurile. Rândurile de mai sus denunţă minciuna ordinară a Puterii şi demonstrează că PSD va lansa la toamnă împotriva României un nor de lăcuste carnivore.

Biroul de Investigaţii

În atenţia lemnului din gura preşedintelui Iliescu

Cine (mafia) ne taie copacii ţării şi de ce (pentru bani la partid)

Că Ion Iliescu nu mai înţelege de multişor capitalismul nu mai e de multuleţ o noutate. Că aproape 30% din plămânul verde al ţării s-a tăiat sau s-a pierdut (vorba bancului) este o altă chestiune de natura evidenţei catastrofale româneşti. Preşedintele ţării, însă, tânăr de vitor al conducerii PSD, a mai marcat o dată în seria „Proprietate, te halesc!", propăvăduind că s-a făcut o prostie prin retrocedarea pădurilor proprietăţii private. Aidoma realizatorului de pe vremuri Florin Călinescu, gurităle alea două ale lui Ion Iliescu se pricep în direct la toate, dar, mai ales, vorbesc în temeinică necunoştinţă de cauză (la Cotroceni, consilierii economici sunt buni la altceva). Dacă ar fi cerut de la aceiaşi indivizi care ne publică nouă în ziarul *Adevărul* conturile bancare o minimă informare la întrebarea: *În patria noastră multe păduri au fost. Cine dracului le-a tăiat?*, în mod cert ar fi obţinut o statistică pe care nici măcar Stalin n-ar fi neglijat-o în economia partidului său. Problema septuagenarului are o rezolvare simplă: nu sărăntocii de votanţi taie lemnul de pe moşia sa nomenclaturistă, ci propria mafie de stat şi mai ales de partid. Hayssam, Culiţă, Crăciun, Posea, Viorel, Attila şi alţii sunt cei care, cu ajutorul Regiei Naţionale a Mafiei Pădurilor, împiedică firmele occidentale ca Schwartzhopfer-Austria, Kronospan-Germania sau Fratti-Italia (care au investit peste 500 de milioane USD în mari fabrici de prelucrare integrată) nu numai să aibă acces direct la masa lemnoasă, dar inclusiv să importe buşteni din ţări unde lemnul este mai ieftin ca la noi (Rusia, Ucraina). *Păi, cum se poate ca noi înşine să încurajăm exploatarea neprotejată a resurselor naturale?* – ar fi întrebat un preşedinte care ar fi înţeles din cestiune ceva mai mult decât etimologia cuvântului *drujbă (prietenie,* în ruseşte). Păi, domnule Iliescu, împotriva principiilor UE care recomandă o taxă vamală 0 (zero) la importul de materii prime pentru a proteja pădurile europene, Ministerul Mafiot al Agriculturii şi al Pădurilor defrişate sistematic a menţinut, la presiunea cotelor arabo-pesediste, o taxă de 20-30% pentru aceste importuri, încurajând exportul şi, în consecinţă, catastrofa şi devalizarea aurului verde. (Mic exemplu: pe Valea Trotuşului, arabii exploatează ilegal lemnul cărând trenuri întregi spre export fără nici un document legal însoţitor, cu complicitatea organelor Vămii şi Poliţiei de Frontieră, organe atât de dragi preşedintelui.)

Liviu MIHAIU

Cornel Ivanciuc, de draci, fumează pachet de la pachet fiindcă

– pădurea, plămînul verde al ţării, arată ca şi cum orfanca asta de România ar fi fumat de la 11 ani numai mahorcă şi saltea;
– în schimb, mucurile şi chiştoacele care au adus-o în starea asta sînt atît de ultra-lights că s-au înălţat pînă în stratosfera (eligibilă) a listelor PSD;
– prea adesea şi cu concursul multor magistraţi care dăunează grav sănătăţii Justiţiei şi care scrumează pe statul de drept.

Mi se înreproşează căci am achiziţionat primari la o sută de milioane bucata. Băi, frate, la valoarea mea puteam lua şi la 80 de milioane perechea, dar nu mi s-a părut prea calitativ. Erea pe deasupra şi bătrîni.

Gigi Becali, un maradonist politic care cumpără primari, la fel de condamnabil ca şi cel care îi vinde

România, țară de păcat

– indexul evenimentelor mondene –

Cremă și pedeapsă

Andreea Marin a plecat într-o nouă expediție, de data asta în Irak. Din păcate, e puțin cam tîrziu: bombardamentele s-au terminat, iar teroriștii ăia parcă nu mai fac chiar atîtea surprize cu mașini-capcană.

Ocolul Pămîntului în 80 de pile

Florin Călinescu a mărturisit pentru *Star:* „Îmi doresc să scriu o carte intitulată *Pe urmele Andreei Marin*". Bună idee, poate-i finanțează Țiriac proiectul. Cel puțin primii pași, pînă la cele mai tari magazine din Thailanda și cele mai scumpe restaurante din Havana.

Casa de discuri e o plasă

Casa de discuri care a editat albumul Cheeky Girls a dat faliment. Holly shit! Muzica fetelor e chiar mai proastă decît politica PSD privind IMM-urile!

Mutu conduce disperat

După atîtea eșecuri în amor, Adi Mutu și-a mai luat un aspirator de femei: un Lincoln Navigator de 100.000 de euro. Se putea rezolva mai ieftin: cu o tiristă de 100 de lire, cu airbag-uri măsura 80 C și tracțiune în 4x4 labe.

Hip-hopa la mititica

Sișu (La Familia) lucrează la un nou album, în penitenciarul Mărgineni, unde ispășește o condamnare de 3 ani pentru trafic de droguri. Eu zic să aibă grijă să nu scape albumul pe jos, la baie, și să nu trimită la Parchet cîteva CD-uri cu autograf și texte explicite la adresa lui Ion Ion Țiriac, Ileana Lazariuc sau Raluca Sandu.

Nou! Dansul din polonic

Ciao a descoperit că noua iubită a lui Cabral e o fostă dansatoare în clubul Dumars. Cică tocmai d-aia i-a montat Cabral bară în bucătărie și-i bagă banu' la cratiță de cîte ori îi face gagica ciorbă de la plic și cartofi prăjiți cu ouă ochiuri.

Situație de un albastru infinit

Angela Similea va lansa un nou album, la sfîrșitul anului. Propun să se grăbească, întrucît viața fanilor e grea, medicamentele – scumpe și nu se știe cine mai apucă. Și să-l lanseze la economatul lui Vanghelie, unde să dea autografe pe cupoane de pensie și rețete compensate.

Irak & roll

muzeul figuranților de ceară

WCe vrea Socaciu de la viață?!

Faptul că pe listele PSD pentru Camera Deputaților se regăsește și Victor Socaciu (alături de Cornel Bobic, dar asta-i altă poveste, pentru săptămîna viitoare) nu ne mai miră, în calitate de ascultători. Încă de mic, Victoraș s-a dovedit ambițios și dornic de afirmare: „Prichindel eram și tare îmi doream / Să mă întrec cu păsările-n zbor / Iar eu să mă-nalț cel mai sus" („Cîntecul învingătorilor" – muzica și versurile: Victor Socaciu). Cît despre învingători, avem unele îndoieli: s-ar putea să fie, dimpotrivă, Dida Drăgan de la PNL și gașca de rockeri tineri a lui Băsescu. Revenind la Socaciu, să știți că el nu s-a băgat întîmplător în haznaua cu aroganți, împuțind toată atmosfera de la Casa Eliad, de-și răsucește Vali Sterian chitara în pămînt. În tinerețea-i revoluționară, Socaciul obișnuia să ungă puțin griful lăutei cu rahat comunist la Cenaclul *Scînteii tineretului.* După care a trecut la artileria grea a lui Păunescu, cu moțul tare și imens, mațe de porc și caltaboș garnisit cu metafore, de la Cenaclul „Flacăra" (Marele premiu în 1979, 1980 și 1981). Întîlnirea cu Marina Almășan a fost ca un ciocolax pe burta goală: reverie pură! Tatăl ei (un distins tovarăș de nădejde, dornic de afirmare) fusese jurnalist la *Era socialistă,* așa că Marina nu pleca de la zero, din toate punctele de vedere. Cred și eu că acum i-ar plăcea s-o strige femeile de serviciu prin TVR „doamna deputat", dacă tot n-a apucat faza cu „doamna membru MAN". E o chestie, Iuliana Marciuc ar crăpa de invidie. Plus șpăgile aferente funcției, care ar depăși cu mult aspiratoarele și mixerele de bucătărie de pe vremea micilor șmenuri de la *Arca Marinei.*

Singura întrebare e ce-o să facă, totuși, Victor Socaciu în calitate de ipotetic deputat PSD. Cel mai probabil, va avea o singură inițiativă legislativă: organizarea, în colaborare cu nevastă-sa, a unui „Festival al cîntecului de dragoste pentru Adrian Năstase" (faza pe județ, pe țară și 2-3 turnee în străinătate, de preferat cînd se bagă reducerile de Crăciun). Deși, dacă mă gîndesc mai bine, ar fi indicat să nu aibă absolut nici un fel de inițiativă: muzica e mai bine s-o cînți, nu Socaciu.

Sexy și rea, e șpaga mea!

Campania electorală se apropie cu pași repezi, în ritm de dans. În curînd, toată lumea o să rîdă, o să cînte și o să danseze în fața unor scene împopoțonate cu balonașe sociale și bannere democrate. Cum era și normal, războiul psihologic a început deja. Și, pentru că bătaia peștelui e mare, iar trupele în vogă de-abia așteaptă să găsească la celălalt capăt al firului un rechin pesedist de aur care să le îndeplinească urgent trei contracte, impresarii nu se dau în lături să aplice metoda „Adrian Năstase": dezbină, scuipă-i, dă-le la gioale și cucerește-i! Presa are, ca de obicei, un rol important: aflăm că impresarul trupei Sexxy, Bogdan Jianu, a început o campanie subversivă, de denigrare a principalelor rivale, blondele de la Blondy. Sub amenințarea anonimatului și, foarte posibil, a cîtorva șpăgi bine țintite, omul încearcă să corupă ziariștii de investigație blondă din show-biz, intoxicîndu-i cu informații eronate: că tipele nu sînt serioase, că întîrzie la concerte (ahaaaa!), ba chiar că se despart înainte de definitivarea listelor de candidați pentru Parlament! Departe de noi gîndul pervers de a le scoate basma curată pe pațachinele alea de la Blondy, care îndeplinesc normele UE doar la coruperea de fani și transparența ideologică a fustelor scurte. Dar, dacă merge tot așa, mîine-poimîine ne vom trezi intoxicați cu tot felul de alte bazaconii: că Stolojan lucrează pentru mafia financiar-bancară și că e doar remorca lui Băsescu (care a vîndut flota!) sau că Animal X au fost doar niște marionete în mîinile lui Costel Bobic. Tremură carnea pe mine cînd văd ce se întîmplă în țara asta! E corupție peste tot, fetelor! Să fugim!

Iubita mea, să ne-aruncăm pe liste /Şi să uităm că sîntem mercenari / Să smulgem voturi de la pesediste / Dispuse să voteze căcănari.

Victor Socaciu, primul ginere bard al tovarășului Almășan de la *Era socialistă,* cîntînd alături de ultimul bard de carne și slănină din Era Ceaușescu

Cum a ieșit porcul la rimat direct pe șervețel

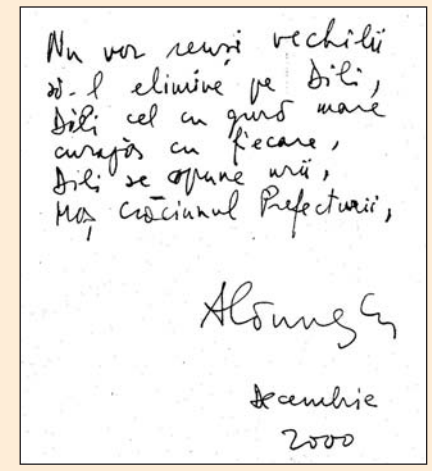

După versurile lui Dâncu de săptămîna trecută, vă oferim azi pe tavă niște versuri păunesciene în viu. Sînt scanate de pe un șervețel uitat undeva într-un colț, pe etajeră, la o masă porcească din 2000, pe undeva pe la Crăciun, cînd unii porci dau colțul, iar alții serbează momentele în care au luptat la Revoluție și ningea asupra lor cu flegme populare moarte de foame. După cum vedeți, Păunescu își ostenea geniul împerechind rime pentru colegul său de partid Dili Șerbănoiu: „Nu vor reuși vechilii / să-l elimine pe Dili, / Dili cel cu gură mare / Curajos cu fiecare, / Dili se opune urii / Moș Crăciunul Prefecturii". Acum, poetul și cu muza sa de-odinioară ajunseră să-și spele fețele de masă în public. În vreme ce bardul părăsește circumscripția electorală natală și se duce să îngreuneze lista candidaților de la Hunedoara, Dili comentează fără regret: „Oricum, umbla ca sultanul prin județ, cu zaraful după el, să încaseze peșcheșul". Dacă ar auzi niște sultani comparația asta, tare ne temem că s-ar supăra. Mai ales că musulmanii – ca și mulți români, de altfel – nu înghit porcul nici c-o paporniță de lămîie.

Carcasa de Economii şi Consemnaţiuni

Maneaua pitică, o specie în plin avînt!

În caz că încă vă scormoniți creierii cu disperare, întrebîndu-vă ce-a uitat fraierul ăla în dormitorul fetelor de la A.S.I.A., să știți că, gata, s-a lămurit. De fapt, era simplu: îl uitase pe Marcel Ungurianu, care, fiind mic, pitic, se băgase după aspirator și nu băgase nimeni de seamă că lipsește. Dar cine este Marcel *(foto)?* Marcel este, cum spuneam, un pitic atît de mic, chiar mai mic decît Adi Copilu' Minune, care cîntă manele. Nu, n-ați înțeles (poate trebuia să pun niște paranteze): adică piticul Marcel cîntă manele, ca și ăla micu', Adrian. Bun. Într-un final: găsindu-l Florin Ionescu (impresarul) pe Marcelică, odată i-a venit o idee și i-ar fi zis: „Băi, piticule, hai că ești simpatic! Nu vrei să plecăm împreună în turneu la italieni, să cîștigăm o sumă de bani mică, dar ridică?". Piticul Marcelică, auzind una ca asta și, mai ales, fiind un mic veteran al turneelor manelistice pentru, hm, hm, diaspora, a zis că da, ce să zică? Un alt impresar, din Italia, a aranjat cîteva cîntări la Roma și în Sicilia (programate în această săptămînă), de unde un mic aranjament orchestral: în finalul concertelor, ca să fie toți românii din sală mulțumiți, A.S.I.A. featuring Marcel vor interpreta o variantă cu orchestrație de manea a piesei „O cireașă amară". Or, asta ni se pare senzațional, dincolo de piticul Marcelică, un mare meseriaș al genului: după Minodora și Florin Salam, figurantele de la A.S.I.A. cîntînd manele! A mai căzut un mit mic, s-a mai pervertit o valiză pe undeva! Pe cînd Pops, Andreea Bălan și Maria Dragomiroiu? Să știți că nu-mi fac probleme: prima oară e mai nasol, te ustură, te doare, e un ușor disconfort. Apoi începe să-ți placă, mai ales dacă e pe bani grei.

Veninul şi cînepa

Localul bălan

Ba pe-a Cazemătii!

Bună ziua, dragi cititori! În ediția de față avem neplăcerea, crampele abdominale, precum și flatulațiile aferente să vă prezentăm restaurantul ***Corsarul,*** cunoscut și sub numele „La Cazemată", din Vama Veche. Pentru cei care sînt la masă sau se oripilează ușor, țin să fac precizarea că rîndurile de față au fost scrise cu laptop-ul pe genunchi în WC-ul public din centrul Vamei, pe stînga, colț cu librăria Humanitas și cu grătarul ambulant de porumb copt. Și asta din cel puțin două motive: 1) doar pînă aici a putut ajunge pe propriile picioare și cu chiloții parțial curați autorul acestui text și 2) pe tot parcursul week-endului trecut, la WC-urile din stațiune, pe lîngă taxa obișnuită de 5.000 de lei, s-a mai putut intra și gratis, pe bază de parolă. Întrebarea era: „Ce-ați mîncat, nenorociților?", iar răspunsul trebuia să fie: „Valdostana, la «Corsarul»!". Tot în baza aceleiași parole, unica farmacie din sat a epuizat într-o singură zi toată rezerva strategică de Saprosan și chiar pe cea de Imodium, localnicii au rămas fără pic de hîrtie igienică în bude, cele două chioșcuri de ziare n-au avut ce retururi să mai strîngă seara, iar timp de două zile Șoni abia și-a mai putut vinde celebra lui fasolică cu ciolan.

Situat într-o locație deosebită, pe acoperișul unei foste cazemate din al doilea război mondial, *Corsarul* are avantajul că este singurul restaurant din Vamă în care, dacă sufli mai tare în ciorbă, riști să trezești musculițele de pe algele aduse la mal odată cu valurile din imediata apropiere. Servirea, hm, bună, precum și prețurile așa și-așa ne-au făcut să depășim momentul „omletă țărănească cu cartofi natur și salată de roșii, plus gem cu unt, pîine și ceai" de dimineață și să insistăm și la prînz pe direcția „ciorbă de pește, Valdostana cu piept de pui în sos indescifrabil, garnitură și salată de castraveciori murați". Altfel livrat într-un decor de excepție – bărcuță din poleială plină cu piept de pui și smîntînă plutind într-o băltoacă de cartofi –, sosul respectiv a reușit să se achite cu brio de treaba mare a zece Ciocolaxuri luate cu bere după pepene roșu.

Bursucul gastric

Bucătărie: ✕✕; preț: 🚗🚗; WC: 🔔.

LEGENDĂ:

✕✕✕✕✕ *ca la mama acasă;*
✕✕✕✕ *ca la tata acasă;*
✕✕✕ *ca la mine acasă;*
✕✕ *ca la mă-sa acasă.*

🚗 *ieftin ca braga;*
🚗🚗 *caută-te-n buzunar înainte de a intra;*
🚗🚗🚗 *e bine să mergi în ziua de salariu ca să nu te faci de rîs;*
🚗🚗🚗🚗 *numai dacă te invită cineva care plătește.*

🔔 *poți să și adormi;*
🔔🔔 *curățel;*
🔔🔔🔔 *ai grijă pe unde pășești;*
🔔🔔🔔🔔 *n-ai putea să mai rabzi?*

Jurassic Park se întoarce la CNC

Nu trage, dom' Cinemaca!

Conservarea și protejarea speciilor amenințate de dispariție este una dintre prioritățile autorităților de la noi din țară. Se știe, ca să ne referim la un exemplu din cinematografie, că musculița supărată atacă bătrânul cerb de câte ori se organizează concursuri pentru finanțarea filmului românesc. De aceea este nevoie de o organizare specială a concursurilor, așa cum a reușit foarte bine anul acesta: au fost gonite musculițele, ceea ce a permis bătrânului rege al filmului românesc să ajungă la potol fără efort: dl. Sergiu Nicolaescu a câștigat finanțarea pentru filmul *15,* film pentru care semnează scenariul, alături de D.R. Popescu. Tot maestrul va semna și regia. Vreți să aflați cam ce-și propune să facă maestrul din acest film? Ei bine, iată-i conceptul regizoral așa cum l-a depus maiestatea sa Sergiu Nicolaescu la concurs:

„Filmul va porni cu două povestiri, care, aparent, nu au nici o legătură. Anul 2004, un București strălucitor, în pline pregătiri pentru sărbătorile Crăciunului, pornit la drum cu o a cincea legislatură, având încă proaspătă satisfacția intrării României în NATO (doi aprilie 2002). În jurul orașului occidentalizat cu mult lux și uneori chiar cu gust, au răsărit cartierele de vile ce depășesc ca număr și bogăție orice țară europeană. În același timp, din sursa viguroasă au crescut zecile de cazinouri, marile magazine, băncile superluxoase, hoteluri de cinci stele... dar și mafii ale drogurilor, ale exploatării pedofile și prostituție. Mai trebuie să adăugăm copiii canalelor, denumiți aurolaci și, bineînțeles, câinii vagabonzi. Toate acestea sunt văzute de o ziaristă franțuzoaică, venită să afle ce s-a întâmplat cu țara lui Ceaușescu, ultimul dictator ridicol al Europei, după 15 ani de la acel decembrie 1989 care a pus capăt comunismului printr-o revoluție, pentru prima dată în lume.

1989. În paralel filmul se ocupă de destinul unor personaje devenite fără voia lor, victime ale evenimentelor istorice petrecute în '89 la Constanța, Timișoara, București. Revoluția și evenimentele legate de aceasta sunt doar pe planul al doilea. Povestea pe care o urmărim este a unui marinar modest, bețiv și mitoman, care dorește să se însoare cu iubita lui, gravidă în luna a noua.

Gândesc un film modern, făcut cu ritm și agresivitate, sincer, sentimental, dur, dar frumos!

Mai cred că nimeni nu este în măsură ca mine, să atace un astfel de subiect. Este într-un fel și un fel de zguduire a conștiințelor și o datorie pe care o am față de trei generații: cea interbelică, cea comunistă și cea care a făcut revoluția din '89. De cei de astăzi să se ocupe alții.

Mă voi adresa, ca de obicei, publicului larg, așa cum a fost întotdeauna crezul meu. Chiar și filmele inspirate din istorie erau pentru mine o ocazie de a le „împăna" cu rezonanțe atunci actuale. Pentru că în realitate nu ar trebui să existe filme istorice sau de actualitate, formule folosite în comunism, ci doar filme realizate la nivelul gândirii prezente.

Dovada sunt filmele mele, indiferent de gen, care după treizeci de ani sunt perfect valabile și pentru noile generații. Acest lucru l-au hotărât tot spectatori. Luați cifrele și faceți comparații. Eu cred că în artă nu putem fi adepții ezoterismului."

Căcați pe ei de emoție, 5 membri ai juriului au acordat acestui minunat exemplu de delir megalomanic următoarele note: Ioan Cărmăzan: 10; Bogdan Dumitrescu: 10; Dinu Tănase: 10; Florin Mihăilescu: 10; Radu F. Alexandru: 10. Așa, băieți, salvați dinozaurii! Să moară de necaz ezoteriștii! Trăiască revoluția! Muie Cannes. Muie Berlin.

Mircea TOMA

Disidentul Ion Iliescu, un personaj care în filmele despre Nicolae Ceaușescu se opunea dictaturii eschivîndu-se și cărînd cînd o tavă, cînd un cerculeț

În orice discotecă La munte și la mare E musai să se-audă Boss-ul Oprișan și cu toba mare

Puterea lui Marian Oprișan de la Vrancea nu se întinde doar peste cîmpii, drumuri sau bugetele subordonate. Influența lui s-a întins chiar și peste ultimele butoane și leduri ale stroboscoapelor, magnetofoanelor și pick-up-urilor prăfuite ale discotecilor sătești din județ. *Ziarul de Vrancea* relatează că, pe la sfîrșitul lui august, rezistența vrînceană a Alianței D.A. a vrut să organizeze Zilele Tinerilor D.A., așa că au vorbit cu fetele de la Bambi și au plecat cu cortul în spate în teritoriu. În multe localități s-au trezit că patronii stabilimentelor, de frica lui Oprișan și la indicațiile primarilor pesediști, au pus lacătul pe ușă și au halit cheia. Evident că au fost și uși deschise, dar impresia de pesedizare a podelei prăfuite de la căminul cultural a rămas. Se vede treaba că dacă nu ești în PSD Vrancea nu mai ai pic de șansă la un viol în lanul de lîngă discotecă. Iar la pesediști tare ne temem că ajungi mai degrabă la depănușat porumb, la o inaugurare de canal sau la cărat papiote prin întreprindere, cum bănuim că făcea tînărul Marean în fabrica de confecții.

DJ Bombo

Catavencu
i n t e r n e t
Back Forward Stop Refresh Home AutoFill Print Mail
Address:
MicroMoale FSN Messenger Internat Explorer AAA XXX Gogu
Favorites History Search Scrapbook Page Holder

Ai implanturi, da' nu mai ai margarete!

„Ia dă şi tu un search pe Google după *Romtelecom* şi să-mi spui ce-ai găsit!" Aşa mi-a scris mai deunăzi un prieten pe mail, eu m-am conformat, iar rezultatul îl puteţi vedea în screenshotul de mai jos. Primul şi cel mai important link pe care îl lindică… ăstaaa, să scuzaţi… pe care îl indică motorul Google nu este site-ul companiei Romtelecom, aşa cum i-ar fi stat bine oricărui site de firmă serioasă, ci, din contră, **www. build-penis.com**. Vrei să afli cînd naiba mai ajung ăştia cu centralele digitale şi pe la tine prin cartier? Trebuie să ştii mai întîi cu cîţi centimetri de penis poţi să ieşi în întîmpinarea lor. Vrei să dai prietenilor un număr digital, din ăla cu un prefix normal de 210? Sau poate tu vrei să rupi gura tîrgului direct cu un 340 de Titan, mai ceva ca al lui Terente… De fapt, în spatele glumiţei stă echipa de la **antirtl.go.ro** (antiromtelecom). Dînşii au reuşit să-şi indexeze atît de bine siteul pe Google încît, la o căutare după „romtelecom", ajungi mai întîi pe antirtl.go.ro, de pe care eşti instantaneu redirecţionat către www.build-penis.com.

…Şi ne mîntuieşte de cel mai rău Admin!

Cu deosebită neplăcere vă anunţăm acum, cu o întîrziere de o lună, că a trecut neobservată ceea ce se numeşte *System Administrator Appreciation Day*, un fel de Ziua Mondială a Administratorului de Sistem, care se sărbătoreşte anual în fiecare ultimă vineri a lunii iulie. Cei care vor să-şi exprime felicitările, urările de sănătate, Bios lung şi dioptrii cît mai mari, să mănînce o felie de port USB cu frişcă şi să sufle în ledurile de la switch-urile de reţea, să facă schimb de username-uri, să ciocnească bilele de la mouse, să-şi pună muzică în Winamp sau să iasă împreună la un film în BSPlayer o pot face la **www. sysadminday.com**. Cea mai interesantă mi s-a părut secţiunea „Photo Galleries", conţinînd fotografii trimise de administratorii din toate zările, uniţi-vă!

Hacker, poliţist texan
danielgoace@catavencu.ro

Dacă voi nu mă WWW eu vă www

■ Puţine lucruri reduc la tăcere un bărbat, puţine lucruri distrag mintea raţională, calmă şi rece a unui bărbat. Unul dintre aceste rare lucruri este cearta dintre două femei. În momentul în care două dudui se iau la păruială, chiar şi numai orală, s-a terminat cu orice urmă de luciditate, abordăm poziţia telespectator şi visăm cu ochii deschişi la cum ar fi dacă duduile certărete s-ar dezbrăca, s-ar unge cu ulei şi ar continua lupta. Desigur, nu cu orice fel de ulei, ci cu ulei de măsline şi numai din mărcile recomandate de Consiliul Internaţional al Uleiului de Măsline, acum şi pe Internet la **www.internationaloliveoil.org.**

■ „Bună ziua tuturor, numele meu e XXXXXX şi vreau să ofer câteva sfaturi bărbaţilor care găsesc o satisfacţie deosebită în a fi loviţi în testicule, dar nu găsesc pe nimeni care să le ofere această divină plăcere." OK, pentru bărbaţii care nu au trecut la următorul paragraf şi sunt interesaţi de aceste sfaturi, iată link-ul: **www.callnetuk.com/home/busted/men4.htm**, o colecţie de 12 metode simple, eficiente şi la îndemâna oricui aflat în căutarea acestui gen de plăcere (Doamne fereşte!).

■ Da, e adevărat, chiar şi în timpul Reginei Victoria, în cea mai conservatoare epocă pe care a cunoscut-o societatea britanică, oamenii făceau dragoste. Şi da, chiar şi atunci, partenerii de pat îşi vorbeau murdar. Desigur, fiind epoca victoriană, şi expresiile de aşternut erau victoriene şi sunau în genul: „Atingerile tale stârnesc un foc aprig ce-mi răscoleşte toate venele!" sau „Oh, oh, oh, simt cum moartea mă cuprinde de atâta plăcere!" sau „M-ai dus pe o nebănuită lună a lui Venus şi mă topesc într-o moliciune ce nu-ţi poate refuza nimic!". Mai multe exemple, la **www.hootisland.com/stuff/victorian.html.**

■ Şi ca să terminăm într-un mod serios, că prea am luat-o aiurea pe Câmpiile Amorului Fizic, iată un link către un discurs mai vechi al unuia dintre actualii candidaţi la preşedinţia SUA, Jack Grimes. În 1998, Jack Grimes era preşedintele Sindicatului Fasciştilor Uniţi, discursul a fost ţinut în faţa Societăţii Farfuriilor Zburătoare din Dover şi se găseşte pe Internet la **www.ufu.gq.nu/id30.htm.**

Net plus ultra

Săptămîna străinilor

● O cubaneză a fost expediată într-un colet poştal extern în Statele Unite, unde a ajuns vie şi nevătămată. Păi, această realitate întăreşte vorba unui banc mai vechi: aşa pot fi trimişi şi oarece copii somalezi în tabără, în parcurile de distracţii din Florida, simplu, prin fax! ● Partidul de guvernămînt din Ungaria a nominalizat pentru postul de premier un milionar în dolari. Păi, cam tîrziu, fraţilor, iar v-am luat-o înainte! Acum, noi ne-am scos, l-am nominalizat pe al nostru şi pentru preşedinţie! ● Mark Thatcher, fiul Doamnei de Fier cu acelaşi nume, a fost arestat în Africa de Sud pentru că ar fi organizat o tentativă nereuşită de lovitură de stat în Guineea Ecuatorială, cu scopul de a-l da jos pe dictatorul canibal Teodoro Obiang Nguema, autoproclamat Dumnezeu. Partea nasoală este că, dacă va fi extrădat, complotistul va fi servit de către dictator care, în special, se hrăneşte cu testiculele duşmanilor săi. Ar mai fi o şansă, fiind vorba de fiul Doamnei de Fier, poate că Teodoro îşi va rupe dinţii în testiculele „metalice“ ale englezului! ● În Brazilia se vor fabrica, în curînd, primele prezervative ecologice, în sensul că vor fi făcute din latex natural. Partea proastă este că acest latex provine dintr-o pădure care nu a avut de-a face cu sexul, fiind, pînă nu de mult, virgină! ● Un pilot finlandez a fost arestat în Marea Britanie înainte de a urca la bordul unui avion de pasageri pe care ar fi trebuit să-l piloteze. Asta pentru că deja luase ceva la bord pe cînd era la sol, iar reflexele deja îi erau în aer!

AgenCIA de presă

Lasă-mă, papa, la marea revoluţie

Sindromul de plictiseală Ţiriac junior loveşte şi la case mai mari. Fiul fostului premier Margaret Thatcher a fost arestat în Africa de Sud pentru implicare într-o lovitură de stat care viza Guineea Ecuatorială. Parcă o aud pe biata maică-sa: „Dom'le, m-a exasperat copilul ăsta! L-am luat cu frumosul, i-am explicat: «Măi, mamă, te-nţeleg, şi eu dărîmam regimuri cînd eram ca tine şi încă ditamai URSS-ul, cu răposatul Reagan, Dumnezeu să-l ierte; da' pe vremea mea se făcea elegant, nu cu puşcociul şi cu golăneală ca acuma». Numai beţivanul ăla mic a' lu' Bush l-a stricat. Eu nu mai am ce să-i fac. Are cincizeci de ani, să facă borş! I-am zis atît: «Măcar să-ţi pui prezervativ cînd dai loviturile alea de stat în grup şi să găseşti barem unele mai spălate, nu de-alde Guineea Ecuatorială».“

Ernesto Che Povara

Programul „Pornul şi faptele“

Cică, pe viitor, cei care vor dori să înfiinţeze site-uri porno vor avea nevoie de o autorizaţie de la Ministerul Culturii. Evident, vor fi autorizate numai site-urile porno culturale: www.ham-ham-hamlet.ro (site pentru doamne zoofile cu cîini), www.mortua_est_in _papusoi.ro (site pentru domnii cu disfuncţii erectile), www.text_on_the_beach.ro şi www.triorgia_greaca.ro.

Sex de Murfatlar

Preşedintele a trecut la munca de jos Iliescu

Viitorul fost preşedinte Ion Iliescu a vizitat de unul singur fabrica de maşini grele „Timpuri Noi“, acolo unde, şi-a reamintit dumnealui, a pilit la şaibă în perioada de ucenicie a tinereţii sale. Ca să-i păcălească şi pe ceilalţi pesedişti să vină cu dînsul, Iliescu ar fi trebuit să le spună: lui Năstase – că vizitează fabrica de maşini rele „Jeep-uri Noi“, iar lui Văcăroiu – că vizitează terasa „Sprituri Moi“, unde a pilit el la halbă, în perioada tinereţii.

Călin, pile de poveste

Corb la garda de corb nu-şi scoate ochii

Scrîşnind din dinţi pe lîngă microfoanele reporterilor despre cazul SPP-iştilor bătăuşi, lui Iliescu i-a mai scăpat o cucuvea pe gură, care suna cam aşa: „Totul e o exagerare a presei; da, dom'le, o să se analizeze, cerceteze bla-bla-bla… ce s-a întîmplat acolo, că doar nu se luau ăia aşa degeaba de om pe stradă. O fi făcut şi el ceva“. Bravo, Nelule! Mai bine o băgai direct p-aia cu „Nu vă priveşte ce pumni luaţi în ochi!“. Acum poate ştie Nelu ce ştie, dar le cam încurcă. Băieţii or fi din aceia travestiţi în mineri, care au primit ordin în 13-15 iunie '90 să-i mardească pe toţi cei cu barbă şi ochelari din Piaţa Universităţii. De aproape 15 ani îl urmăreau şi abia acum l-au prins. De vină este şi Chiţac, totuşi, fiindcă a plecat şi a uitat să-i retragă din dispozitiv.

Pasărea SPPin

Cronică de Vama Veche

Te uită cum plouă septembre...

● Apropo, supremația la mîncare gătită o deține în continuare Șoni. Nu știu alți cartofi prăjiți cu friptură cum sînt, însă eu cînd mă gîndesc la ciorba de rață din care comandam cîte două porții, la gulașurile și paprikașurile din care atîrnau pulpele de pui cu ciuperci, la zacusca de pește și – dacă ați reușit să mă urmăriți pînă aici – la sticla de pălincă din partea casei (pentru consumatorii fideli), păi mai că-mi vine să trec cu vederea muzica aia ungurească pe care ți-o servea la prînz Șoni în difuzoare și din care *io nu înțeleg la ea*.

● Se pare că, virgulă, campania aia agasantă cu „Invadați Vama Veche!“ începe să-și facă efectul. Zilele trecute, în Vamă a fost invazie de șoareci: șoricei făcuți afiș sub cauciucurile mașinilor în față la Humanitas, șoricei în gurile pisicilor din sat, șoricei ieșiți noaptea pe plajă după resturi de kurtos colak, șoricei mangă în față la Expirat sau șoricei kamikaze ascunși la căldurică în elicea de la radiator...

● Veste bună: săptămîna trecută am scris despre muzica deranjant de tare de la discoteca din sat a fiului comandantului Poliției din Costinești. Ei bine, seara zilei de miercuri, cînd a apărut revista pe litoral, a fost prima oară cînd s-a putut dormi mai liniștit în casele din vecinătate. 'Trăiți, și vă mulțumim pentru înțelegere! Cu această ocazie ne-am adus aminte și de unde-l știm pe domnul Munteanu senior. Dînsul este fostul șef al Poliției din Neptun, destituit anul trecut, ce coincidență, tot pe motiv de muzică tare la discoteci în perioada de concediu a premierului Adrian Năstase.

Vamă a la playa

Sandokane, du-te şi anunţă la bucătărie că au scăpat ceva proaspăt în mîncare de mi-a scăzut dramatic încasările la hîrtie igienică!

Ca să ia absolut totul de la turişti, Mitocanii au construit WC-uri

Grătar 2004

Nashpa Turism prezintă noi aventuri în România pitorească:

Azi, Operațiunea

„Români, distrugeți penisul lui Ceaușescu!“

Astăzi o să vă arăt ceva cu adevărat Nashpa. O să vă arăt Penisul lui Ceaușescu! Știți care e penisul lui Ceaușescu? Furnalul, domnule, furnalul! 50 de metri de penis spărgînd natura în bot cu urîțenia lui! Vă invit astăzi la ceva nou: turismul nostalgic. Industrial-agroturismul! Noroc bun!

Ce mișto e! Ai un salariu capitalist, te sui în mașină și vrei să vezi ce mai face clasa muncitoare, moldoveanul adus la oraș și minerul luat cu de-a sila din bibliotecă, de la litera „P“, și trimis la Petroșani, la mină. Face pe dracu': blocuri împușite de igrasie, copii plini de muci care-și scot chiloții din cur cu mîna, bărbați beți care-ți cad în fața mașinii pe drumul european, baruri deschise în subsoluri care cad sub tone de gîndaci. Care-i ideea? Simplu: te sui în mașină și te uiți să vezi ce-a mai rămas din România cretinului de Ceaușescu. Trebuie doar să treci ca printr-o leprozerie: o arzi cu 100 la oră, nu oprești decît dacă ești atacat de avioane nemțești din al doilea război mondial și, în rest, admiri. Vă propun un traseu senzațional: în mijlocul naturii, urîțeniile lui Ceaușescu răsar din cînd în cînd, părăsite, năpădite de verdeață, iar lumea e a ta. Pornești, de exemplu, de la Oravița înspre Reșița. Serpentinele te urcă leneș spre Anina. Peisajul e mortal: pădure, curbe periculoase, aer curat, uam-uam-uam și, brusc, la un moment dat, Penisul! Un furnal de 1.000 de kilometri îți iese brusc dintre copaci, de-ți stă inima-n loc! Peisajul e complet bizar: două fabrici părăsite în natura care le călărește cu verdeață, după care treci în viteză printr-o așezare muncitorească fără nume, cu copiii cu mucii pînă pe umeri și șomerii locului, beți rangă, făcînd semne obscene la gagicile din mașini. Și treci prin Anina, altă mîndrie a lui Ceaușescu, apoi o iei spre Reșița. Drumul este foarte frumos și excelent pentru mountain-bike-ul de viteză: perfect asfaltat și cu puține mașini. Apoi o iei spre Oțelul Roșu, alt drum perfect în bătaia soarelui roșu de seară. Avem o țară frumoasă, căcat că e locuită! Furnale, guri de mină, trenuri pline de motorină, vagoane murdare de cărbune, locomotive dezafectate, ah, genial! Sau orașul-erou Zlatna: minunat, direct în stradă se vinde bogăția locului – aur de trompetă – și în plus aveți un hotel modern unde puteți trage peste noapte, l-am testat cu 700.000 de lei și face. Ori Călan: altă genialitate a naturii. Un oraș viu printre mii de tone de fiare moarte. Vă invit, așadar, să vă răzbunați, fraților! Moarte furnalului! Trăiască și înflorească *Nashpa Turism!*

Căpitanul Nema

Ediția I a Marii Urniri de la Vama Veche

O întâlnire istorică a avut loc la primăria comunei Limanu. Vineri, 27 august, ora 14, reprezentanți ai APCAPBC (mai simplu, „Salvați Vama Veche“), arhitecți din echipa „Planwerk“, cercetători de la Institutul de cercetări marine din Constanța, speologi din GESS, sociologi din SNSPA, râul, ramul s-au prezentat în fața noului Consiliu al primăriei Limanu și, respectiv, a noului primar, dl Nicolae Urdea (care i-a luat locul fostului primar, dl Nicolae Urdea). A participat energic și sculptorul Mihai Buculei. Au fost definite intențiile organizațiilor, care și-au pus la dispoziția primăriei propriile resurse pentru a ajuta la o dezvoltare coerentă a zonei 2 Mai-Vama Veche-Limanu-Hagieni. A fost precizată diferența dintre „amestec în trebile interne“ și „parteneriat“. S-au strâns mâini.

Mircea TOMA

Adevăratele legende ale Vămii (I)

Mitocanii – Întoarcerea de la renume la poreclă

La început au fost Mitocanii. Carmen și Adrian Dogaru, alias Mitocanii, stăpîneau plaja de la Vama Veche cît vezi cu ochii. Cînd plajele au trecut din proprietatea Primăriei în jurisdicția direcției Apele Române și ceilalți proprietari de terenuri pe faleză au avut drept de preempțiune la concesiunea plăjii din față, Mitocanii au rămas doar cu plaja din dreptul pensiunii Lyana din notoriul castel cu popice de ciment – adevăratele manele arhitectonice. De atunci, Mitocanii sînt în război și cu patronul care deschide o terasă cu mici și bere, și cu țiganul care vinde piatră ponce – spaima bătăturilor! În mintea lor, toți veneticii ăștia au venit să le fure lor clienții. Astăzi, mitocanii visează cu ochii deschiși la pacea care o să vină... cînd totul va fi din nou al lor! Pînă atunci...

Alungarea lui Ovidiu din Pont

Un studiu de marketing efectuat de Mitocani pe la începutul verii, constînd în numărarea banilor încasați după o seară de priveghi, a conchis că Janis Joplin vinde din ce în ce mai puțină bere la draft și că Robert Plant, cu cîntecele lui de leagăn, nu-i poate urca pe mese, la dans, pe noii mutanți din (Neptun în) Vamă. Că doar de-aia nici Ovidiu – hippy-otul charismatic care a ridicat „Stuful“ în doar cîțiva ani de nesomn – nu a mai fost de actualitate anul acesta, cu răsuflisme gen: Maria Tănase, Phoenix și Zeppelin. În consecință, Ovidiu a fost aruncat ca o măsea stricată, iar locul de muncă nou-creat a fost ocupat de un 386, plin cu mp3-uri disco-dans – mașină docilă care nici măcar nu cere enervantul procent din vînzări. Oricum, vadul era creat. După ce și-a luat șutul în cur, Ovidiu a băut trei zile la Bibi nonstop, numai șpriț cu lacrimi, și dus a fost! Senza geaca i cravatta...

Mitocanii n-au ce obraz să întoarcă

Dacă iau o palmă, meritată, Mitocanii dau zece picioare în gură. Nici o instituție din România nu poate lua vreo măsură împotriva lor fără ca Mitocanii să nu o conteste în instanță. De exemplu, în aprilie 2002, Consiliul Local Limanu emite Hotărîrea nr. 23 din 11.04.2002, prin care anulează contractul de închiriere 1726 din 25.05.2000 dintre Primăria Limanu și P.F.A. Lyana, care deținea „Stuful“. Doamna Dogaru Carmen contestă Hotărârea în instanță și, evident, vinde și astăzi cocîrț în așteptarea sentinței definitive. La fel procedează și în cazul Marelui Gard Mitocănesc. În urmă cu un an, Mitocanii au construit un gard de 80 de centimetri – sanchi! – ca să nu se mai audă manelele de la Ciuciu. Apele Române, normal, i-a amendat și i-a somat să demoleze construcția care bara plaja. Mitocanii contestă imediat procesul-verbal în instanță și țin gardul în picioare, deși manelele nu s-au auzit vara asta. Da' ia stai, frate!.. Cum poate cineva să dea statul în judecată pentru menținerea unei construcții taman pe proprietatea statului? Cînd ai ridicat o construcție provizorie pe domeniul public, chiar și dacă ar fi autorizată, la prima somație, legea spune că trebuie să o dai jos în 48 de ore. Nu o demolezi, statul își rezervă dreptul de a te da pe lama buldozerului. Păi, ce butic ar mai fi demolat Băsescu dacă stătea să aștepte pronunțarea a mii de contestații? I-ar mai fi trebuit vreo sută de mandate de primar. Dar Mitocanii, vom vedea, pot orice!

(va urma)

Biroul de Investigați-i

V-am print, vrăjitoarelor

Ex-alimente cu iz de excremente

Numele unui magazin alimentar e foarte important, pentru că îi poate servi drept alibi patronului. Priviți imaginea de mai jos. Dacă, să zicem, vine Piedone în inspecție, patronul are o scuză valabilă pentru orice neregulă. Ceea ce par a fi alimente sînt, de fapt, altă marfă, pentru că buticul lui este un „Ex magazin alimentar“. Poate fi considerat, după caz, un pet-shop, pentru că vinde hamsteri înveliți în pîine, florărie, pentru că oferă floare proaspătă de mucegai îmbobocită pe brînzeturi și mezeluri sau chiar farmacie, pentru că servește oricărui intrus vomitive cu efect instant.

Matrex

S-a trecut la falimentația rațională

După ce s-au certat pe bănci, pe gunoaie, pe maidanezi și pe gagici, iată că a apărut o nouă provocare între scările de bloc: bătălia prăvăliilor de la parter. La scara A, cum ar veni, orice produs este 38.000 de lei, nici un leu mai puțin, nici un leu mai mult. Mai încolo, la scara B, afacere curată: numai 37.500 de lei orice produs. Vă dați seama că spre marginea orașului, sau pe cîmp, nu mai ai nici o șansă să ții o afacere în picioare dacă nu vii cu contraoferte care să țină pasul. Iar cu asta cred că bagi în faliment toată industria second hand-ului de pe glob: „Super-ofertă: orice produs, gratis! În plus, la orice produs luat gratis primiți încă două produse, surpriză, gratis! Avem di tăti!“.

Bere Gratii

Cutia de sugestii și reclame

Oglindă, oglinjoară, cine-i cea mai furată din țară?

În România au apărut antifurturile pentru oglinzi de mașină. După cum se vede, acestea se prezintă sub formă de texte scrise cu o soluție specială, care degradează definitiv suprafața oglinzii în locul în care a fost aplicată. Cu alte cuvinte, nu poate fi ștearsă nicicum și arată de la cine a fost furată oglinda, în cazul în care numărul trecut pe ea nu e și numărul mașinii la care e montată. Tipul acesta de antifurt e ingenios, cu condiția ca hoții să știe să citească. Spre exemplu, pe mașinile din Germania, dacă textul ar fi trecut în nemțește, oglinzarii care lucrează în mod curent acolo nici nu și-ar da seama că-s protejate. De aceea, preventiv, toate mașinile din Germania ar trebui să aibă inscripționat mare, chiar pe caroserie, un text în limbajul internațional al hoților: „Șmanglîtă dîn Jărmania, mîncațaș“.

Franc furt pe Main

Aberația de libertate

Veți frumoși cu stea în frunte

Treaba expertului imobiliar nu este de a scrie corect ci de a vorbi convingător. Pentru că, pînă la urmă, „ve-ți“ se citește la fel ca „veți“. Chiar nu contează dacă tu îi spui clientului „ve-ți beneficia de tot confortul“, iar el înțelege: „veți beneficia de tot comfortul“. Doar că trebuie să ai grijă cu doamnele. Nu poți să folosești de față cu o cucoană al cărei bărbat e mai bogat, sinonimul „m-ai avut!“.

Anunțul imobilizat

ANUNȚUL imobiliar EXPERT ÎN DOMENIU
curând ve-ți putea vizita noua noastră pagină web

Comunicare pe care

Soare cu dinți, lună cu gingii

V-ați pregătit cavitatea bucală pentru noapte? Dar părul cu moralul la pământ, unghiile, poponețul și epiderma aia veșnic deshidratată? Ați început să vedeți microbii cu ochiul liber? Auziți cariile cum sapă în măsele? Sau cum fac particulele nocive cling-cling pe smaltul dinților? Aveți curaj să deschideți televizorul în perioadele delicate de publicitate? Aveți nevoie de o inimă tare, pentru că s-au pus serios pe noi. Or să ne clănțăne și gingiile de frică, o să tremure celulita pe noi ca blocurile turn la cutremur, o să ni se facă pielea de găină pe picioarele umflate, pe spatele înțepenit de la cărat mobilă, pe burțile noastre... așa... puțin balonate. Doamne-ajută să nu mai aflăm cine știe ce nenorocire, să nu ne bage ăștia lampa în ochi și în gură, exact când ne e somnul mai dulce. Pe vremuri ne îmbiau să cumpărăm, acum au trecut la amenințări. E noapte, stau oamenii în corturi, dorm sau își trăiesc viața sexuală când, zdrang, lumină! Apare stomatologul cu un aer de casap bine dispus și le cere oamenilor dinții și gingiile la control. Mare noroc pe el că acțiunea se petrece în Occident, că vai și-amar de dinții și gingiile lui era dacă făcea gluma asta în camping la Eforie. Produsul scuză mijloacele? E normal să înceapă să-ți fie frică să dormi singurică. Poate să intre peste tine vreun specialist care să-ți bage lampa de anchetă în ochii tăi superbi ca să verifice dacă folosești absorbantul, deodorantul, crema de corp, pasta de dinți, șamponul, săpunul, iaurtul, uleiul potrivit și să îți arate ce rău o să ajungi dacă nu folosești ce zice el. Mai că te aștepți să vezi la știrile de la ora 5 aspecte din timpul raziilor organizate de stomatologii mascați (în alb, normal), cetățeni imobilizați cu mâinile în cătușe și gurile lor vinovate, filmate de aproape. Mame cu copii, fugind cu mâna la gură, strigătele celor care încearcă să scape de control. Arată-ne dinții și gingiile, cetățene! Vă dați seama cum i-ar întreba pacienții din Ferentari pe mascați: V-ați pregătit, băi, dinții și gingiile pentru un șut în gură? Îmi pare rău că se recurge la măsuri de forță pentru binele nostru în televizor și îmi pare bine că nu se întîmplă încă în realitate. Oamenii buni sunt în stare de orice, chiar să și omoare, ca să fie lumea mai sănătoasă, curată și fericită. E mai bine să nu-i contrazicem pe cei care ne pun întrebări legate de zone intime. Le răspundem: da, figur că ne-am pregătit dinfii fi gingiile pentru noapte, le-am pus acilea în paharul cu apă. Fii, ce vacă funt! Era vodcă! Pentru dinfi puternici.

Răzvan EXARHU

răspunsuri la scrisori

Victor Păduraru (Craiova): Aveți un stil învîrtoșat! Am primit, după cum vedeți, plicul cu fotografia, să vedem ce utilitate îi vom da.

Colegul Danei Barb (București): Foarte bune multe din considerațiile din scrisoare. O reţin pe cea legată de sepepiștii agresori. Dacă un soldat iese în permisie și violează sau fură, este judecat de Tribunalul Militar. De ce agresorii lui Pretor nu sînt judecați de un tribunal militar, chiar dacă erau în timpul liber? Că doar nu au plecat fără legitimațiile de serviciu la ei!

G. Gârlea (București): Am primit copia lozului, e aberant, după cum spuneți.

Gligor Hașa (Alba Iulia): Nu publicăm nici fabule, nici parodii de fabule!

Traian Rotărescu (Pietroasele, Buzău): Ai perfectă dreptate, dacă greșelile ar fi doar la nivelul exprimării, ar mai trece cumva, dar la o analiză atentă a ideilor, ce să mai vorbim!

Ion Andreiță (Roma): Vă mulțumim pentru scrisoare și pentru corectarea unei percepții: aceea că pe biletele de transport în comun din Roma ar fi mesaje contra prostituției doar în românește. Dovada din plic confirmă că sînt și alte națiuni, vecine sau doar prietene, care beneficiază de aceeași atenționare!

Dr. Vasile Chifor (Pecica): Să știți că am fi foarte bucuroși dacă PNȚCD ar putea să revină la statutul de partid important în România. Glumele la care faceți referire izvorăsc din statutul actual, de partid ieșit din calcule parlamentare. Vom fi primii (sau, mă rog, printre primii) care vom saluta revenirea în arena politică a acestei formațiuni.

Deconspiratorul (București): Ne interesează tot ce ne relatați. Vă mulțumim pentru numărul de telefon al prietenului dvs. cu care ați vorbit de Crăciun. Poate vă dați și un pseudonim ca să meargă mai bine corespondența.

Gabriel Klein Kirițescu (București): Aveți dreptate, demonstrația făcută mi se pare foarte corectă.

Florian Stănescu (București): Cred că trebuie să insistați la autorități pentru a deschide respectivul Centru Eminescu, o instituție care, după cum ne scrieți, aproape că ar salva planeta. Nu vă lăsați, săriți pe ei! Iar pe noi, dacă se poate, vă rugăm să ne ocoliți cu scrisorile, nu putem face nimic!

Ioan T. MORAR

Dezvăluiri enervante despre ziariști

Cristian Grosu și Liviu Avram s-au săturat să fie confundați cu jurnaliștii de investigație. Și au ieșit pe piață cu un ghid de jurnalism de investigație*. Ete, na, parcă nu știam cu toții ce înseamnă investigație: vine cineva la tine și-ți pune în brațe un dosar; îl iei, îl citești, te crucești și apoi verifici informația prin metoda cea mai eficientă: prin publicare; în mod excepțional, dai un telefon, de sanchi, nenorocitului despre care e vorba în dosar. Ei bine, cei doi autori ai ghidului ăsta de tupeu susțin că investigația înseamnă altceva, și anume umplu vreo 170 de pagini cu tehnici de investigație; ba mai dezvăluie și câteva trucuri; totul ilustrat cu exemple, o parte culese chiar din istoria lor de ziariști de pe unde-au trecut dânșii: *Monitorul de Bacău, Evenimentul zilei, Adevărul, Jurnalul Național.*

M.T.

*** Cristian Grosu, Liviu Avram *Jurnalismul de investigație*, Editura Polirom, 2004.**

Coasa lux

Ce-i lipsea Irakului? Niscaiva tacîmuri și gheare de democrație, ambalate la pungă în vid (de putere), revărsată mărinimos din camioanele yankeilor, în cadrul unui sampling la drepturile omului mai ceva ca la Coca-Cola? Prăștii chimice sau biologice? Un vîrf de atac în semifinala cu Italia? Lasă că în retur, la ei acasă, vor fi cu un cap deasupra macaronarilor; un cap de italian lipsă. Ei bine, nimic din toate acestea. Tot ce-i lipsea era Andreea Marin, care săptămîna trecută s-a dus acolo să facă niște reportaje secrete pentru *Surprize, surprize*. Poate găsește niște fomiști care, neavînd bani de avion, nu și-au mai văzut rudele din America de 15 ani. Dar în ce privește banii de avion, ei se descurcă; atît că țărănoii ăștia, cînd vin în vizită peste Ocean, parchează avionul direct în birou. Sau vom asista la vreo întîlnire emoționantă între corpul și capul sud-coreeanului decapitat. Corpul și-o mai fi recunoscînd capul după atîta amar de vreme? Sau, între timp, sătul de așteptare, și-a găsit alt cap, cu care a făcut și un copil, iar acum trăiesc fericiți? Atunci capul părăsit poate apela la *Iartă-mă* sau la *Din dragoste* ca să-și convingă corpul să-l reprimească. Mai nimerit ar fi fost un show gen *Monica* între șiiți, suniți și kurzi. Sau un *Recursul etapei* unde Ioanițoaia să dea de zece ori, din unghiuri diferite, faza decapitării de pe Internet, iar Crăciunescu să se pronunțe o dată pentru totdeauna: A fost, dom'le, fault sau nu? Eu cred că nu a fost fault, ci e doar vina sud-coreeanului că a rămas ca fraierul în offsaid.

Știrile de la ora chici

Jurnalul lui Tetelu

Lucruri fantastice se întîmplă în Tetelia! Şi ce? Săptămîna asta ne ocupăm de altceva! Dacă n-aveţi treabă, nu vă mai enervaţi aiurea: urmează alte inepţii de la Tetelu.

9^20. CÎCAT! ÎMI PLEZNEŞTE CAPU PSIHIC! NEAPĂRAT → TREBUE SĂ MERG SĂ CONSULT UN PSIHOPAT!!

9^30. AM VISAT FIRMA DE TURISM A LUI BIN LADEN, ACUM, DUPĂ ULTIMELE ATENTATE LA AVIOANELE RUSEŞTI. ŢI DAI SEAMA, LA DECOLARE, FIRMA LE UREAZĂ TURIŞTILOR: „STIMAŢI CĂLĂTORI, BIN LADEN ŞI FIRMA NOASTRĂ VĂ UREAZĂ: DRUN BUM!"

10^11. VISU MEU: SĂ AM O DICTATURĂ DIN CAUCIUC, PĂ CARE SO UNFLU DIN CÎND ÎN CÎND, CĂ MĂ PLICTISESC!

11^20. ÎNAINTE, ADICĂ ÎNAINTE SĂ NU FIE DESCOPERIŢI ECOSXTRATERESTRII, LASERUL ERA PE LĂMPI? CSAU EREA LA DINAM DE BICICLETĂ, OR PĂCEA LASER CU HAMSTERIIII CARE ALERGA ÎN MULTE-MULTE CUŞTI CARE SE ÎNVÎRTEA PÎNĂ PĂCEA LASERU??)

13^50. MEAM CUMPERAT ŞI EU PĂMÎNT PE LUNĂ. NU MAI PUTEAM. SPER CĂ ÎNTRO ZI ŞTIINŢA SĂ EVOLUEZE ATÎT DE MULT ÎNCÎT O SĂ MĂ POT PIŞA DE PE LUNĂ DIRECT PE PĂMÎNT!

15^00. AM O ÎNTREBARE: ULTIMUL OM CARE VA MURI PE PĂMÎNT ULTIMU, CE SEX VA AVEA, FEMEE SAU BĂRBAT ???? (SAU VA FI NEVASTĂ SA???)

18^30. ŞTII CUM ŢI DAI SEAMA DACĂ O FEMEE ESTE CURVĂ?? SIMPLU: DACĂ SE FUTE CU TINE!

18^90. (O PARANTEZĂ. AM O FANTEZIE SEXUALĂ: AŞ VREA SĂ FAC DRAGOSTE CU NAOMI CAMPBELL ÎNTRO MAŞINĂ DE GUNOI CU COŞI DE PEPENE! PARANTEZA PARANTEZEI: EAR IEU SĂ NU POT SĂ TERMIN!! EAR EA SĂ SE AXFISIEZE DE LA PUTOARE!) CULMEA AFRONTULUI LA ADRESA LUI DZ-EU: SĂ TE SINUCIZI ARUNCÎNDUTE ÎN FAŢA UNEI MAŞINI DE GUNOI!!!

23^00. RUGĂCIUNEA. DOAMNE, AŞ VREA SĂ AM PENIS CU TELECOMANDĂ!!!!

Munca cu cartea

Unchiul Siam

Habar n-am de ce culturii române îi lipseşte ceea ce se cheamă literatura exotică. Ceva în genul lui Pierre Loti, care cu romanul *Le Mariage de Loti* l-a convins pe Gauguin să plece tocmai în Oceania. Începusem bine, dacă ne gîndim că *Descrierea Chinei* (1677) a Spătarului Milescu a fost mult citită în Europa secolului XVII. După aceea românii au preferat călătoriile mai scurte, precum Dinicu Golescu, prin Europa. A trebuit să aşteptăm ceva mai bine de 100 de ani pentru ca Mircea Eliade să se întoarcă din India cu romanul *Maitreyi* (1933). Şi încă 70 pentru ca de data asta o autoare, Claudia Golea, să ne împărtăşească experienţa ei după ce a lucrat 2 ani în Bangkok. (Nu l-am pomenit aici pe Radu Tudoran deoarece el, la fel ca Jules Verne, nu a dat cu nasul prin ţinuturile pe care le descrie.) Ultimul roman al Claudiei Golea* (a mai publicat două în care îşi valorifică experienţele din Japonia, unde a stat aproape şase ani) se încadrează perfect în genul numit „literatură exotică". Scris lejer, fără pretenţiile politico-filosofice ale lui Malraux (de altfel, chiar autoarea a declarat: „...scrisul meu este *lejer*, uşor de citit"), romanul se citeşte la repezeală şi pînă la urmă rămîi cu satisfacţia că ai aflat cîteva lucruri interesante despre Siam. De exemplu, despre „intraductibilul paradis tropical": „Copacii tabek cu flori violet. Lantom, cu flori albe. Shayapic, cu flori galbene. Boscheţii cu flori portocalii kem. Florile albe şi roşii pam kuai. Florile roz shaba." Cum eroina cărţii este bulimică (reuşeşte, totuşi, pe la mijlocul cărţii să slăbească binişor), nu lipsesc mîncărurile exotice, de data asta cu nume englezeşti, ca să pricepem despre ce e vorba: „Pussy-show. Pussy-candle. Pussy-needle. Pussy-razor. Pussy-baloon shot...". Nu lipsesc nici frumoasele thailandeze cu vaginul lor miraculos, nici drogurile (toată lumea fumează *ganja*, adică marijuana de tip A, cînd nu prizează coca), totul condimentat cu mult fut hetero şi homosexual. Una peste alta, un roman tocmai bun pentru românii care, din diverse motive, n-au reuşit vara asta să dea o fugă măcar pînă la Amara.

Ştefan AGOPIAN

*** Claudia Golea, *Vară în Siam*, Editura Polirom, 2004.**

Regele comediei

Molière cel real e scund, negricios, cu umerii înguşti, deosebit de urît, are o voce piţigăiată şi, ca director al Ilustrului Teatru, e complet lipsit de viziune. Se încăpăţînează să pună pe scenă tragedii care, una după alta, îi ruinează o faimă nedobîndită încă. Un personaj trist, el însuşi erou al unei permanente drame, fiul tapiţerului Jean-Baptiste Poquelin, autoproclamat Molière, nu are intuiţia propriei vocaţii. Ani în şir bate tîrgurile de provincie cu o trupă izgonită de publicul parizian şi insistă să-şi spulbere complet şansa jucîndu-l pe Corneille. Mihail Bulgakov îl urmăreşte de mic şi nu-l scapă din ochi pînă în 1673, cînd francezul intră în eternitate*. De la trei secole distanţă şi de la cinci mii de kilometri depărtare, din îndepărtata şi friguroasa Moscovă, scriitorul rus terorizat de regimul lui Stalin recompune biografia bîntuită de coşmaruri a celui mai trist dintre geniile comediei.

Încremenit în ambiţia tragediei, Molière continuă să-şi enerveze spectatorii cu spectacole sobre. În compensaţia eşecului, el se răzbună pe burghezii ingraţi ai Parisului schiţînd mici farse pe care le montează în faţa tîrgoveţilor joviali. *Doctor fără voie, Preţioasele ridicole, Pisălogii, Şcoala bărbaţilor, Avarul, Tartuffe* fac plebea să explodeze în hohote. Steaua fiului de tapiţer începe să urce prin succesul uimitor al comediilor sale, dar, de fiecare dată, obsesia tragediei întrerupe aplauzele furtunoase: Molière îşi oferă glumele doar la pachet cu gemete de moarte. Chiar cînd cota sa de public ajunge la urechile curţii, chiar cînd marele autor intră definitiv în graţiile Regelui Soare, chiar cînd înalta protecţie îl scuteşte de mari griji materiale, Molière se încăpăţînează să-şi joace comediile în tandem cu tragedii.

Bulgakov face din viaţa marelui dramaturg un roman vioi, scris aproape franţuzeşte, incredibil de abundent în amănunte, pe care te întrebi cum de le-a găsit în bibliotecile ruseşti contemporane cu holocaustul comunist. E limpede însă că autorul încîntătoarelor aventuri cu Behemot, *Maestrul şi Margareta,* nu l-a ales întîmplător pe Molière. Ca şi francezul care, pentru că ironizase clerul, a fost îngropat la o adîncime de peste patru picioare, acolo unde se termina pămîntul sfinţit, Mihail Bulgakov a fost înmormîntat de Stalin încă din timpul vieţii, prin nepublicare, la o adîncime sigură, care nu punea în pericol, prin satiră, clerul cel roşu al crimei.

Doru BUŞCU

*** Mihail Bulgakov, *Viaţa domnului de Molière,* Editura Humanitas, 2004.**

Cronica pe lîngă teatre

Godot nu vine, Al, în schimb, va veni

Înainte de '89, artiştii erau îndemnaţi să intre în fabrici, în uzine, să transmită mesajul lor muncitorilor. Dacă, atunci, teatrul trebuia transformat într-un teatru de masă, acum, el, cu adevărat, într-o anume parte a sa, devine teatru de mese. Adică Teatru de consum, aşa cum se întîmplă la Green Hours, acolo unde se desfăşoară un program cu acest titlu care îşi propune să producă nouă premiere, 90 de reprezentaţii, cu ajutorul a nouă regizori. Pînă acum s-au produs deja cinci premiere. Sătul de notele adesea false ale „teatrului oficial", de *Apusuri de Soare* în anul Ştefan cel Mare şi Sfînt, spectatorul caută alternative şi, din fericire, în Bucureşti, cel puţin, le găseşte. Teatrul Act, de pildă, e una dintre demonstraţiile că arta poate fi şi „particulară", nu numai Naţională sau de Stat. Spectacolul* pe care l-am văzut la Green Hours, *Totul despre Al,* nu este o capodoperă, dar nici nu-şi propune asta. Este un spectacol adaptat unui bar, un spectacol care permite actorilor tineri să joace şi să se joace. Este o demonstraţie profesionistă de actorie propusă de Dorina Chiriac şi Ana-Ioana Ma-carie, pe adaptarea unui text scris de Cherie Vogelstein, în regia corectă a lui Florin Piersic Jr. Două personaje aşteaptă un fel de Godot pe nume Al şi discută despre iubire, despre viaţă, salvîndu-se din banalitate prin cîteva întorsături de condei foarte inspirate. Deosebirea e că Godot vine şi una dintre fete, iubita lui, pleacă cu el. Joc bun, bine condus, fără „burţi", antrenant. Şi totul se întîmplă, să nu uităm, nu într-o sală de teatru, ci într-un local. De aceea se şi cheamă Teatru de Consum. Dar mai bine pleci acasă de la un astfel de eveniment neconvenţional, mulţumit de ce ai consumat, decît să faci indigestie cu o montare grandi-locventă şi falsă de pe scena Naţionalului!

Ioan T. MORAR

*** *Totul despre Al* (după Cherie Vogelstein); cu: Dorina Chiriac & Ana-Ioana Macarie; regia: Florin Piersic Jr.; producţia: Teatrul „Luni" de la Green Hours.**

Show biz da' culţi

Disidentul domol

● *Întoarcerea huliganului,* ultima carte a lui Norman Manea apărută anul acesta în Statele Unite şi România (Editura Polirom), a fost lansată recent şi în Germania şi Italia. Autorul a făcut un turneu de promovare a cărţii prin cele două ţări. Două reviste de cultură, *Observator cultural* şi *22,* au reflectat pe larg succesul de care s-a bucurat cartea în respectivele ţări. Succes care se datorează, după cum a subliniat Ion Bogdan Lefter în revista pe care o conduce, şi faptului că „în ambele ţări există – apoi – o receptivitate specială, mai intensă ca în alte culturi europene, la dezbaterea identităţii evreieşti şi a Holocaustului ca tragedie a istoriei secolului XX. Responsabilităţile nazismului şi ale fascismului n-au fost uitate" (v. *Observator cultural,* nr. 234). Cum cartea lui Norman Manea a fost elogios întîmpinată şi în ţară (o recunoaşte şi autorul în aceeaşi revistă: „A fost foarte bine şi inteligent recenzată în România, cu deosebire de generaţia tînără"), înseamnă că măcar la acest capitol stăm bine: nici în România „responsabilităţile nazismului şi ale fascismului n-au fost uitate". ● Scriam nu de mult că nu-l consider pe prozatorul Norman Manea un disident. Motivele erau clare. Pînă în 1986, cînd a părăsit ţara pentru a se stabili în Statele Unite, Norman Manea a publicat zece cărţi. Paul Goma, care a debutat cu un an mai devreme decît N. Manea, în 1968, n-a mai putut, după debut, să publice nici o carte. Motivul era simplu: începînd cu romanul *Ostinato,* care a fost publicat în 1971 în Germania şi Franţa, cărţile lui au fost considerate indezirabile de către regimul comunist. După cum se vede, ale lui N. Manea, nu. În timp ce Goma sau Dorin Tudoran au protestat în mass-media occidentală împotriva comunismului, N. Manea n-a făcut-o. Numai că socoteala de acasă nu se potriveşte cu aceea de peste Ocean. Un critic american crede că N. Manea a fost catalogat drept disident „ca urmare a faptului că a criticat prin aluzii sarcastice sistemul comunist" (v. revista *22,* nr. 756). Aşa o fi! Dar dacă e aşa, atunci majoritatea prozatorilor români, de la Preda, Bălăiţă, Breban, Buzura la... mediocrul Marius Tupan, au fost disidenţi. Chiar un pic mai disidenţi decît N. Manea. Că au şi ceva talent în plus, bănuiesc că n-are nici o importanţă. **(Şt. A.)**

● Am citit stupefiat un interviu în *Ziarul de duminică* sub titlul „Parisul e cu o experienţă istorică în urma României". Iată cîteva extrase: „Ambiţia mea a fost să fiu mai Cehov decît Cehov, mai Caragiale decît Caragiale, mai Balzac decît Balzac". Ei, veţi spune, un banal caz de paranoia. „România a luat drumul prăbuşirii culturale, care este cel al căderii în capitalism, dar ţara noastră mai beneficiază încă de rămăşiţele societăţii de dinainte de '89." „Ceea ce mă disperă e că pînă în 1989 vedeam spectacole mincinoase, de propagandă, dar nu-mi amintesc să fi fost proaste. Astăzi în România văd teatru prost." Simplu de diagnosticat, un nostalgic al dictaturii, un beneficiar al ei decăzut din drepturi. „O soluţie trebuie găsită pentru a ieşi dintr-o societate capitalistă care a devenit monstruoasă şi constituie o ameninţare pentru însăşi existenţa umanităţii." Desigur, regăsim idei marxisto-leninisto-staliniste deja perimate, dar e dreptul omului să creadă ce vrea. Alta: „Dispariţia capitalismului ar putea duce la stingerea unor categorii sociale foarte vaste, dar tragedia va fi benefică". Deja accentele patologice sînt greu de negat. Nu vă mai contrariez cu alte citate, tot interviul este demn de atenţia unor psihiatri. Partea proastă e alta. Aceste opinii aparţin lui Virgil Tănase, un tip dubios care este pus să reprezinte cultura română la Paris. Spun: „Este pus", în sensul că i se plăteşte un salariu bun, din bani publici, pentru postul de director al Institutului Cultural Român din Paris, să promoveze o cultură în care nu crede, să reprezinte un sistem politic şi social de care e speriat şi pe care-l desfiinţează, într-o ţară pe care o disprefuieşte! Ca să nu mai punem la socoteală colaborarea sa notorie cu Securitatea (oare numai cu cea franceză?), aspect care-l face ridicol în ochii celor faţă de care Virgil Tănase ar trebui să fie un reprezentant oficial al culturii române. Din opiniile sale reiese clar că e nebun de legat, dar de ce a mai fost şi delegat să conducă un Institut? **(I. M.)**

gazeta sporturilor

Jocurile Olimpice și joaca de-a fotbalul

Gata, s-a terminat și cu Jocurile Olimpice, ne-am descurcat și de data asta. Eu zic să ne strîngem frumos cojile de semințe, să ducem la reciclat sticlele de bere, să ne întindem și să răsuflăm ușurați: am mai trecut cu bine de o ediție. Meritățm felicitări, efortul nostru de a urmări ostilitățile de pe scaun a fost răsplătit cu un onorabil loc 14 la medalii, înaintea gazdelor sau a unor forțe ca Norvegia, Olanda și Suedia. Colegul Drăghici ținea, la meciul de fotbal România-Finlanda, cu oaspeții, că n-au corupție, n-au poluare, n-au șomaj, au universități mai mîndre și mai cornute și așa mai departe. E, uite că i-am căsăpit și pe ei și pe vecinii, pe verii și pe frații lor în ale perfecțiunii. Nici n-ar trebui să ne mirăm că pe unde mergem avem grijă să luăm cîte ceva după noi, fie că e vorba de niște cărți de credit, niște telefoane mobile, un merțan-două sau, în cazuri mai fericite, o sacoșă de medalii. Neamul nostru de șmecheri care pîrjoleau fîntînile și secau cîmpiile nu putea să treacă neobservat prin lume. Bineînțeles, la înot și la canotaj, unde ne-am remarcat de cîte ori am trecut Dunărea, noaptea, către Iugoslavia, sau la gimnastică, unde nu se putea să ratăm exact noi, națiie specializată în sărit gardul întreprinderii. Ceva medalii a adus și atletismul, ca să nu uităm că și la fuga de sărăcie am stat noi bine de-a lungul și de-a latul generațiilor.

Dar ce ne facem, măi, nene, cu fotbalul, cu sportul rege, care ne umple nouă programul de lucru din fabrici și uzine cînd marii campioni se retrag la muncă și îi uităm acolo? Ce căutăm noi pe Teatrul Viselor, pe Old Trafford, cînd abia am tras cortina și se mai aud fluierăturile după un Ceahlăul-Dinamo? Cum putem să urlăm „Lăsați-ne să ne pregătim de Liga Campionilor!“ și să dăm cu paraii în lăutari cînd nu sîntem în stare să trecem de jumătatea terenului în fața unei echipe ce părea a fi alcătuită după celebra metodă din curtea școlii: „Hai, bă, care mai joacă? Zi, mă, vrei să joci? Hai, și unu' la ei, să fim 11 la 11!“? Serios, puteai să juri că la Manchester (vorbim de Manchester-Dinamo, of course) au intrat doi flăcăi din personalul TESA, unu' de la contabilitate, copiii unora din CA și cîțiva refuzați de la echipa a III-a. Am tot așteptat un călcîi, o alunecare, am sperat în van că 2-0 va fi un scor periculos. Degeaba, Dinamo nu vrea să se dezmintă. În timp ce Steaua s-a mai descurcat, s-a mai strecurat românește cînd a venit vorba de cupele europene, mai cu o victorie chinuită prin deplasare, mai cu o trîntă țărănească în fața ciobanilor de la Southampton, mai cu un egal în fața lui Liverpool, mai cu o rușinică la fundul gol în fața unor sîrbi cotonogari, trupa din Ștefan cel Mare pare că se duce în Europa precum mielul – sau cățelul – la tăiat. Asta în timp ce Galațiul, echipă fără stadion, era să lase acasă vedetele de la Partizan Belgrad. Orac, Augustine, Țălnare, Mulțescule, aduceți

ÎNTRE CELE DOUĂ MAGISTRALE VIZITE ALE DOMNILOR ILIESCU ȘI NĂSTASE, LA ATENA AU AVUT LOC CÂTEVA ÎNTRECERI CU CARACTER SPORTIV.
ON AIR
6

casetele alea cu Dinamo-Hamburg, din '83, și aruncați-le băieților DVD-urile cu manele! Că altfel iar ajungem să plictisim 61.000 de oameni, să le răpim fără milă două ore din viață și să ne trimită arbitrul la cabine fără să mai dea un strop de prelungiri.

Gabriel DROGEANU

poziție de moftsaid

bîrfe din sport

● **Îl știți pe Dan Diaconescu, nu-i așa? De FC Caracal ați auzit? Paul Valută? Niccolo Napoli… Hai, bine, să vă spunem. Cică celebrul Dan Diaconescu, zis și Dan Diaconescu, apărut la OTV, este președintele de onoare al clubului FC Caracal, club patronat de Paul Valută, a cărui trupă de fotbaliști era să fie antrenată de un anume Niccolo Napoli, presupus antrenor din Italia care a fost dat afară în șuturi de la Universitatea Craiova. La FC Caracal joacă fiul lui Victor Pițurcă, Alex Pițurcă, iubitul unei cîntărețe. Hai, că-i mișto la FC Caracal. S-a răsturnat carul cu vedete, antrenori, patron, președinte. Fotbaliști le mai trebuie.**

● **V-am mai spus odată cum era să rămînă Bacăul fără pista de karting construită de Sechelariu. Omul are damblaua lui, să parieze. Ultimul zvon, care îi enervează pe băcăuani la culme, e că pariase cu Gigi Becali că iese primar din primul tur. A pus pista de karting. Nu a ieșit nici din al doilea și nici pista nu a putut să i-o dea lui Gigi, pentru că era totuși a primăriei. Așa că a trebuit să se caute prin buzunare după ceva bunuri mobile și valoroase. Se zice că soluția a fost fotbalistul Cristea, cel care dă goluri acum pentru Steaua în fiecare meci. Dacă punea pariu pe clădirea primăriei, probabil dădea acum tot aparatul de lucru din primărie.**

Eva Henţigova

Mulţi îşi bat capul să afle cum a reuşit Dorin Tudoran, unul dintre puţinii noştri disidenţi cu blazon, să se transforme din disident în consilier PUR. Părerea noastră e că şi-l bat de pomană, findcă răspunsul este simplu. Păi, dacă un filosof a ajuns măscărici la curtea unui cioban, iar trei evrei pajii lui Vadim, ni se pare normal ca un fost disident să întindă mîna la uşa unui fost securist.

Avem o ţară. Cum procedăm?

– indexul altor evenimente –

Nici muncă fără pîine şi circ

Guvernul şi-a deschis mai nou un departament care răspunde de muncitorii din străinătate. Probabil că cel mai mult va răspunde în faţa organelor de anchetă ale poliţiilor străine.

Legaţi de Biblie

La Satu Mare, poliţia îi obligă pe audiaţi să jure pe Biblie. Lucru care oarecum ne miră, avînd în vedere complexitatea Bibliei. Ne-am fi aşteptat de la poliţişti să-i pună pe audiaţi să jure cel mult pe Abecedar.

Mai bine Logan decît poliţist

IGP s-a înnoit cu 1.000 de Dacii Solenza şi Logan. Cică pentru departamentul „Poliţia călare", secţia „Poliţia călare pe motor", care mai mult repară la maşini decît circulă cu ele.

Bomboana de pe tortură

La Sibiu a fost găsită o bomboană într-un salam. Ferice de pensionarul care a cumpărat salamul acela, că de Crăciun nu va mai pune în pom doar coji de salam.

Dreptate şi tărie

Scandal la Iaşi: ţăranii refuză în continuare să-şi declare cazanele de ţuică la Direcţia de Finanţe. Cică cei mai mulţi nu şi-au declarat nici măcar pufoaicele.

Haz de nechez

La poliţia dintr-un sat vasluian a fost reclamat un cal care noaptea nechează prea tare. Şi probabil deranjează muzica de la discotecă.

Hoţi de fier fără fler

O ceată de rromi din Iaşi demontează stîlpii de înaltă tensiune pentru a-i vinde la fier vechi. Ce fraieri, pleacă cu stîlpii de înaltă tensiune şi lasă curentul în cabluri, să-l fure alţii.

Cronicarul
Grigore după Ureche

5 948381 040015 35

Contraeditorial

Aceşti sportivi care ne conduc

Într-un fel, averea nemăsurată a omului politic aflat la putere, acumulată insistent prin hoţie şi tupeu, are un merit: deşteaptă în sufletul înavuţitului un pîlpîit de morală. Din înălţimea conturilor sale nerușinate, sătul, instalat şi aranjat pe viaţă, banditul cu imunitate are la un moment dat, la o anumită cifră, intuiţia răului: simte instinctiv că faptele îl descriu ca băiat negativ. Sigur, bogăţia exagerată şi impunitatea veşnică tind să-i adoarmă această tresărire, dar, pînă la urmă, infractorul nu mai poate dormi senin. Ei, acum n-o să ne închipuim că îl bate vreo clipă gîndul să se predea. Aş, nici vorbă! Dimpotrivă, acel vag sentiment de culpă îl face creativ şi animalului politic îi vin idei de compensare. Una din ele, cea mai la modă, este reparaţia de imagine prin import fraudulos de reputaţie. Dacă banda din care face parte primeşte în sînul ei prestigiul proaspăt al unui nevinovat, lucrurile încep, după mintea lui, să se liniştească.

Aşa a ajuns Ilie Năstase candidat la primăria Capitalei, aşa a ajuns Puiu Iordănescu consilier de Ilfov, aşa au ajuns Hagi, Lucescu şi Ţiriac susţinători ai lui Geoană şi Rus, aşa au ajuns în diverse piftii electorale nenumăraţi alţi sportivi, actori, cîntăreţi şi intelectuali. Această faună complet inocentă politic, strămutată din mediul ei de performanţă în ghiveciul sleit al partidelor, ameţită de viclenia ofertei şi tarată de propria-i ignoranţă, îşi expune năucă prestigiul în cea mai proastă dintre vitrinele posibile.

Dacă-l întrebi pe Adrian Năstase de ce face politică, pariez că n-o să recunoască. Îţi va răspunde, după enumerarea „anumitor aspecte", că o face pentru binele ţării, pentru interesul public, pentru profitul naţiunii. În mod sigur, în limbajul lui de lemn scump, cu intarsii de valută, îţi va vorbi (după enumerarea „altor aspecte") şi despre responsabilitate. Ei bine, această responsabilitate e cea care-l face să tîrască pe blazonul expirat al PSD-ului onoarea stabilă a lotului de gimnastică. Sudorile reci ale apropiatului eşec electoral se cer mîngîiate de sudoarea cinstită a unor sportivi. Pătruns de responsabilitate, Adrian Năstase îl invită pe Octavian Belu să poftească, încărcat de medalii, în PSD. Nu contează că marele antrenor e performant în alt domeniu, nu contează că toţi marii sportivi invitaţi sînt incompetenţi în politică, nu contează că interesele ţării sînt mult mai bine servite lăsînd oamenii să-şi facă treaba pe stadion, în fine, nu contează că, tentîndu-i, Adrian le şifonează reputaţia şi, mai ales, privează naţiunea de rezultatele lor. Ceea ce contează e faptul că adaosul de onorabilitate, obţinut prin racolare, promite PSD-ului mai multe şanse la ciolan.

Am văzut deja un parlament în care au cîntat Dolănescu şi Irina şi încerc să-mi imaginez unul în care ar dribla Aliuţă, Bărcăoan şi Dănciulescu. Din fericire, Octavian Belu a refuzat participarea. Experienţa lui de antrenor l-a lămurit că gimnaştii celor două Camere n-au nevoie de ajutor. Fiindcă ei au luat de mult aurul la inele groase, de neam prost, au cîştigat deja medalia de arginţi, iar eterna evoluţie la sol a lui Văcăroiu le asigură trecerea în nemurire. Le lipseşte doar un exerciţiu lung la bare fixe, aşezate la fereastra unei săli de sport cu gardian la uşă.

Doru BUŞCU

Săptămîna românilor

Sloganul ţării de inundaţii:

Apă, apă, vrem Năstaşi!

Năstase s-a ales preşedinte, premier, candidat, lider charismatic, erou al social-democraţiei, salvator de inundaţii, zeu de Tărtăşeşti, mamă eroină, alfa şi omega, beta şi epsilon, x şi 0, frumoasa şi bestia, Năstase şi chestia, Năstase preşedinte, ca să vă învăţaţi minte! ➠ La Congresul Extraordinar al PSD, Iliescu şi Năstase, care se au ca Steaua cu Dinamo, s-au pupat de ochii lumii, deşi pe la spate voiau să-şi dea numai *„Nu e Dinamo! Nu e Dinamo!"*. Nu e, băă pesediştilor! ➠ *Inundaţia TV* s-a întors cu noi şi noi realizări în planul apei pe micile noastre ecrane. *Inundaţia TV* are plăcerea să-l prezinte pe: pam-pam, Adrian Năstase în pantofi de lux de cauciuc de 3.000 de euro bucata, vizitînd sinistraţi! *Na-vă apă! Luaţi şi beţi şi p-ormă votaţi, acesta este trupul Meu şi moaca Mea!* – a zis Salvatorul Năstase-Patru-Case-Luate-de-Ape, stînd la masă cu ucenicii Săi: Apă, Foame, Cizmă, Cătălin Radu Tănase, Lipsă WC. Vedeţi scena? SPP-iştii îmbrăcaţi în sinistraţi întîmpinîndu-l pe Adi cu pîine şi noroi şi mulţumindu-i din inimă pentru condiţiile atmosferice excelente de viaţă şi muncă. Trăiască parcul de distracţie creat de PSD tuturor categoriilor de oameni ai muncii, trăiască **Apa Magic!** ➠ Două MIG-uri s-au ciocnit în zbor în judeţul Mureş. Bine măcar că nu s-au ciocnit la sol, la parcarea cu spatele – din cauza lipsei de experienţă a şoferilor de avion. Că pilot e greu să te numeşti, cînd nu ţi se dau bani de kerosen pentru MIG decît ca să treci printre jaloane pe poligon, să parchezi avionul cu faţa o dată şi de două ori cu spatele, să semnalizezi stînga şi dreapta de cîteva ori şi în final s-o arzi tare în marşarier pe pista de aterizare. Aţi urmărit cîteva scene cu avioane din sub-producţia românească *Top Gunoier.* ➠ Cîţiva români fac zilele acestea experimente pentru a trimite prima rachetă românească în spaţiu cu echipaj uman. Să sperăm că, atunci cînd va ajunge acolo, echipajul nu se va certa prin dreptul lui Marte din cauza lui Zenga de la Steaua şi să-nceapă să se-njure de-a dreptul din cauza lui Răchită prin dreptul lui Mercur şi să se-nfigă cu racheta-n Soare – care nu era semnalizat corespunzător, cu triunghi fosforescent catadioptic – şi să-ndoaie botul la rachetă şi să le cadă stema cu Mercedes pe care o furaseră înainte de plecare de la un vecin. Plus că la români ar fi prima plecare în spaţiu pe bază de pile: nevasta sponsorului care-a plătit radiocasetofonul de bord, amantul patroanei firmei care-a asigurat spirtul, vata şi leucoplastul pentru echipaj în caz de catastrofă spaţială. Iată şi marea contribuţie a specialiştilor spaţiali români: ca să fie material spaţial, leucoplastul se va transforma în *leucoplasm* şi se va vinde în tot spaţiul ca produs românesc.

Cronică
a lu' Ştefan a Petrei

Domnu' Cătălin Radu Tănase, aţi încheiat? Şi dumneavoastră, domnu' Adelin Petrişor? Bun. Domnu' regizor, strîngeţi rîul, tornada şi sinistraţii, şi duceţi-le repede şi la Agigea, că ne mai aşteaptă şi alt electorat.

Adrian Năstase lansînd, cu ajutorul televiziunilor, jocul popular „Foc! Foc! Apă! Apă! Inundaţie! Inundaţie! Năstase – preşedinte! Năstase – preşedinte!"

FACEŢI GRUPURI DE 3-4 COLEGI ŞI EXERSAŢI DISCURSURILE. CÎND AJUNGEŢI SĂ VĂ CREDEŢI UNUL PE ALTUL, PUTEŢI SPUNE CĂ SÎNTEŢI PREGĂTIŢI PENTRU ALEGERI!
MARDALE.

Veşti bune

Saved by the Belu

➠ Antrenorii Belu şi Bitang au fost premiaţi de Guvern cu 400.000 de euro. O mînă întinsă gimnaştilor noştri şi, în acelaşi timp, un şut în fund bine plasat imaginii candidatului la preşedinţie Adrian Năstase. Nu de alta, da' ar fi fost chiar jenant ca, pentru a trage şi dînşii ceva foloase din victoriile de la Olimpiadă, pe Belu să-l vedem promovînd cine ştie ce ulei de maşină, iar pe Bitang dîndu-se peste cap prin supermarket-uri pentru că a băut laptele campionilor.

➠ În atenţia părinţilor cititorilor noştri: de la 1 septembrie, pensiile vor fi majorate cu 10%, iar ajutoarele de boală sau de maternitate cu 4%. Atinşi de gestul statului, pensionarii au răspuns măsurii cu un călduros „Hapciu!". Noua majorare le vine la fix cît să-şi permită să tragă şi dînşii apa la WC o dată pe zi, nu o dată pe săptămînă ca pînă acum, plus că seara nu va mai fi nevoie să deschidă uşa de la apartament ca să le intre din hol lumina plătită la comun.

➠ A fost arestată, speriată şi eliberată doamna Cămătaru, mama lui Nuţu şi Sile Cămătaru. Dacă fiii dînsei au tot bălmăjit la proces de cunoştinţele lor: alde Hrebenciuc, Mitrea, Sergiu Nicolaescu, Becali, Vali Vijelie, Adi Minune etc., probabil că mamaie o să-i ceară martori pe Nae Ionescu, Fred Astaire, Dobrin, Fărîmiţă Lambru, Gică Petrescu sau Puiu Călinescu.

Străbuna Vestire